

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

2003 Julkaistu Helsingissä 31 päivänä joulukuuta 2003 N:o 1280—1285

SISÄLLYS

N:o		Sivu
1280	Laki polttoainemaksusta	4367
1281	Ajoneuvoverolaki	4376
1282	Laki rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta	4393
1283	Laki kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain muuttamisesta	4395
1284	Maa- ja metsätalousministeriön asetus maatalouden sekä porotalouden ja luontaiselinkeinotalouden investointeja ja nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamista koskevien tukien hakuajan päättymisestä	4396
1285	Valtiovarainministeriön asetus eräiden verojen lykkäyksen ehtoista	4397

N:o 1280

Laki

polttoainemaksusta

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Lain soveltamisala

Ajoneuvosta, jossa käytetään moottoribensiiniä tai dieselöljyä lievemmin verotettua polttoainetta, suoritetaan valtiolle polttoainemaksua siten kuin tässä laissa säädetään.

Tätä lakia sovelletaan Suomessa tai muussa maassa rekisteröityyn taikka rekisteröimättömänä Suomessa käytettävään ajoneuvoon.

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvojen luokitteluun ja suurimpaan sallittuun

kokonaismassaan sekä ajoneuvojen rekisteröintivelvollisuuteen sovelletaan ajoneuvolakia (1090/2002) ja sen nojalla annettuja asetuksia, ajoneuvojen rekisteröinnistä annettua asetusta (1598/1995) ja tieliikennelain (267/1981) sekä sen nojalla säädettyjä perusteita. Polttoaineiden määritelmiin sovelletaan nestemäisten polttoaineiden valmisteverosta annetussa laissa (1472/1994) säädettyjä perusteita.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, polttoainemaksun kanton sovelletaan soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (611/1978) tai sen nojalla säädetään, mitä veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen perimisestä ulosottotoimin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

HE 112/2003
VaVM 37/2003
EV 109/2003

Neuvoston direktiivi 2003/96/EY (32003L0096); EYVL N:o L 283, 31.10.2003, s. 51

Jollei tässä laissa toisin säädetä, polttoainemaksua koskevien tietojen käyttöön ja luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) säädetään.

3 §

Polttoainemaksu

Polttoainemaksu maksuunpannaan, jos dieselmoottorilla varustetussa ajoneuvossa käytetään dieselöljyä lievemmin verotettua polttoainetta tai jos bensiiniä käyttämään tarkoitettua ajoneuvoa käytetään moottoribensiiniä lievemmin verotetulla polttoaineella. Polttoainemaksua on suoritettava myös silloin, kun ajoneuvossa käytetään polttoaineena nestekaasua, maakaasua tai muuta näihin rinnastettavaa kaasumaista polttoainetta.

Polttoainemaksu kannetaan myös, jos ajoneuvossa käytetään osittain 1 momentin mukaisesti polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta. Polttoainemaksua ei kanneta ajoneuvoista, jotka perustuvat muun moottoritekniikan kuin polttomoottorin käyttöön.

Polttoainemaksu kannetaan maksuvelvollisuuden aiheuttavan polttoaineen käytön estämiseksi. Maksuvelvollisuuden aiheuttavan polttoaineen käyttö ajoneuvoissa on kielletty.

4 §

Maksuvelvollinen

Polttoainemaksu määrätään sen maksettavaksi, joka lievemmin verotettua tai verotonta polttoainetta käytettäessä on ajoneuvon omistaja. Jos ajoneuvo on toisen hallinnassa, polttoainemaksu määrätään haltijan maksettavaksi. Jos rikoksella haltuunotetussa ajoneuvossa on haltuunoton aikana käytetty polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta, määrätään polttoainemaksu rikoksella ajoneuvon haltuunsa saaneen henkilön maksettavaksi.

Jos ajoneuvon omistajaa tai haltijaa ei voida selvittää, polttoainemaksu määrätään kuljettajan maksettavaksi.

5 §

Polttoaineen käytön toteaminen

Polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttöön katsotaan ryhdytyn, milloin ajoneuvon polttoainejärjestelmään kuuluvassa säiliössä on todettu olevan tällaista polttoainetta. Polttoainemaksu on suoritettava riippumatta siitä, miten ja missä ajoneuvoa käytetään. Ajoneuvossa käytetty polttoaine katsotaan kuuluvaksi siihen lajiin, jonka mukaisesti se on verotettu polttoaineen käyttöön ryhdyttäessä.

Ajoneuvon polttoainesäiliössä maahan tuotaessa olevan polttoaineen perusteella ei kanneta polttoainemaksua. Jos ajoneuvon polttoainesäiliössä maahan tuotaessa oleva polttoaine on tehty tunnistettavaksi siten kuin kevyestä polttoöljystä valmisteverotusta koskevassa lainsäädännössä säädetään, polttoainemaksu kuitenkin kannetaan.

Ennen kuin ajoneuvossa ryhdytään käyttämään polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta, ajoneuvon omistajan tai haltijan on ilmoitettava siitä polttoainemaksun kantavalle viranomaiselle. Maahan tuotavasta ajoneuvosta ilmoitus voidaan tehdä myös tulliviranomaiselle. Verovelvollisen ilmoitusta tai muuta hänen antamaansa selvitystä polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käytöstä pidetään näyttönä, jonka perusteella polttoainemaksu kannetaan.

6 §

Polttoainemaksusta vapaat ajoneuvot

Polttoainemaksusta ovat vapaat:

- 1) moottorityökoneet ja moottorityökoneiksi varustetut traktorit sekä auton alustalle rakennetut työkoneet, joissa ei ole muuta kuin välittömästi työkone tehtävään liittyvää lavaa, säiliötä tai muuta kuormatilaa, milloin niitä ei käytetä muihin kuljetuksiin kuin niiden käyttötarkoituksesta johtuviin kuljetuksiin itse työalueella tai niiden omien poltto- ja voiteluaineiden kuljetukseen tahi niiden siirtyessä työalueelta toiselle;
- 2) traktorit, kun niitä käytetään turvetyömaalla;
- 3) moottorireet;

4) nestekaasua, maakaasua tai muuta näihin rinnastettavaa kaasumaista polttoainetta käyttävät kuorma- ja linja-autot, joiden hiukkasten tai typen oksidien päästötaso on ajoneuvon ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana vastannut seuraavaksi voimaan tulevaksi hyväksytyjen päästömääräysten mukaista tasoa, kuitenkin vähintään EURO-4-tasoa;

5) metaanista koostuvaa polttoainetta käyttävät henkilö- ja pakettiautot, joiden päästötaso on ajoneuvon ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana vastannut seuraavaksi voimaan tulevaksi hyväksytyjen päästömääräysten mukaista tasoa, kuitenkin vähintään EURO-4-tasoa; ja

6) ajoneuvot, joita käytetään asianomaisen järjestön kilpailukalenteriin merkityssä kilpailutapahtumassa tai siihen valmistauduttaessa.

Muulla kuin Suomessa rekisteröityihin, Suomessa tilapäisesti käytettäviin, 1 momentin 4 ja 5 kohdissa tarkoitettuihin ajoneuvoihin ei sovelleta pakokaasupäästöjen tasoa koskevia vaatimuksia. Suomessa rekisteröity kaasukäyttöinen ajoneuvo on vapaa polttoainemaksusta myös 1 momentin 4 ja 5 kohdissa tarkoitettujen pakokaasumääräysten muututtua, jos ajoneuvo on rekisteröinnin ajankohdaksi täyttännyt pakokaasupäästöjä koskevat vaatimukset.

7 §

Maa- ja metsätaloudessa käytettävät traktorit

Traktoria saadaan käyttää polttoainemaksua suorittamatta maa- ja metsätaloudessa. Metsätalouden kuljetukseksi katsotaan muun ohessa puun korjuuseen käytettävän traktorin siirtäminen puutavaraa kuljettamatta yleisellä tiellä työkohteeseen tai työkohteesta toiseen sekä puutavaran siirtäminen yleisen tien yli.

Maatilatalouden harjoittajan hallitsemaa tai maatilatalouden harjoittajien yhdessä hallitsemaa traktoria saadaan polttoainemaksua suorittamatta käyttää myös kuljetuksiin, jotka liittyvät:

- 1) maatilatalouden harjoittajan oman tilan puutavaran hankintakauppaan;
- 2) maatilatalouden harjoittajan oman tilan maa- ja kiviaineksen myyntiin;
- 3) maatilatalouden harjoittajan omaan puu-

tarhaviiljelyyn tai turkistarhaukseen silloinkin, kun niitä harjoitetaan maa- ja metsätaloudesta erillisenä liikkeenä; sekä

4) maatilatalouden harjoittajan yksityistalouteen.

Maatilatalouden harjoittajalla tarkoitetaan verovelvollista, jota verotetaan maatilatalouden tuloverolain (543/1967) nojalla tai metsätalouden tulosta tuloverolain (1535/1992) 43 §:n nojalla. Maatilatalouden harjoittajan yksityistalouteen liittyvänä kuljetuksena ei pidetä korvausta vastaan tapahtuvaa kuljetusta. Mitä tässä pykälässä säädetään maatilatalouden harjoittajan omasta tilasta, sovelletaan myös maatilatalouden harjoittajan muutoinkin kuin omistussuhteen perusteella hallitsemaan tilaan.

8 §

Polttoainemaksun määrääminen

Jos ajoneuvossa todetaan käytettävän polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta, polttoainemaksu kannetaan tarvittaessa 10 §:n mukaisesti korotettuna niin monelta päivältä, jona ajoneuvo on käytön toteamiseen mennessä yhtäjaksoisesti ollut Suomessa, kuitenkin enintään 20 päivältä yhtä valvonnassa havaittua polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttöä kohden. Jos polttoainemaksuvelvollisuuden aiheuttavan polttoaineen käytöstä on tehty 5 §:n 3 momentissa tarkoitettu ilmoitus, polttoainemaksu kannetaan ilmoituksen mukaiselta ajanjaksolta, jollei polttoaineen käytön toteamisesta aiheudu maksuunpanoa myös muulta ajalta.

Jos ajoneuvosta on määrätty maksuunpantavaksi polttoainemaksua, polttoainemaksu voidaan tarvittaessa määrätä seuraavan kerran aikaisintaan sitä päivää seuraavasta päivästä, jona aikaisemman maksuunpanon aika päättyy. Jos ajoneuvon maahantuonnin ajankohtaa ei voida selvittää, polttoainemaksu pannaan maksuun vähintään 10 päivältä.

Polttoainemaksua voidaan määrätä maksuunpantavaksi enintään viideltä vuodelta luettuna siitä ajankohdasta, jona ajoneuvon käyttö polttoainemaksun aiheuttavalla polttoaineella on tullut veroviranomaisen tietoon.

Polttoainemaksu on määrättävä viimeistään kahden vuoden kuluessa sen vuoden päätty-

misestä, jona ajoneuvon käyttö polttoainemaksun aiheuttavalla polttoaineella on tullut veroviranomaisen tietoon.

9 §

Polttoainemaksun määrä

Polttoainemaksun määrä on:

- 1) henkilöautosta (M₁- ja M₁G-luokka) 330 euroa päivältä;
- 2) pakettiautosta (N₁- ja N₁G-luokka) 500 euroa päivältä;
- 3) linja-autosta (M₂- ja M₃-luokat) 670 euroa päivältä;
- 4) kuorma-autosta (N₂- ja N₃-luokat) ja erikoisautosta 1 000 euroa päivältä;
- 5) varsinaisen-, keski-akseli- tai puolipe-rävaunun vetämiseen käytettävästä kuorma-autosta 1 500 euroa päivältä;
- 6) liikennetraktorista 670 euroa päivältä;
- 7) muusta traktorista (T-luokka) 100 euroa päivältä;
- 8) moottorityökoneesta ja auton alustalle rakennetusta työkoneesta 100 euroa päivältä; ja
- 9) moottoripyörästä ja muusta L-luokan ajoneuvosta 100 euroa päivältä.

Jos polttoainemaksu tulee määrättäväksi ajoneuvosta, joka ei ole rekisterissä, ajoneuvo katsotaan kuuluvaksi siihen ajoneuvoluokkaan, johon se laatunsa perusteella lähinnä kuuluisi, jos ajoneuvo rekisteröitäisiin.

10 §

Polttoainemaksun korottaminen

Jos 5 §:n 3 momentissa tarkoitettua ilmoitusta viranomaiselle ei ole tehty, polttoainemaksua korotetaan enintään 30 prosentilla.

Polttoainemaksua voidaan lisäksi korottaa:

- 1) enintään 50 prosentilla, jos polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttö toistuu; tai
- 2) enintään kaksinkertaiseksi, jos polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttö on erityisen törkeää.

11 §

Polttoainemaksun maksaminen etukäteen

Edellä 9 §:n 1 momentin 6 tai 7 kohdassa tarkoitettua muusta kuin nestepainetoimisella runko-ohjauksella varustetusta traktorista voidaan polttoainemaksu suorittaa etukäteen ennen verollista polttoainetta edellyttävään kuljetukseen ryhtymistä, jolloin polttoainemaksun määrä päivältä on 5 euroa.

Etukäteen suoritettava polttoainemaksu maksetaan Ajoneuvohallintokeskuksen pankkitilille. Suorituksen yhteydessä on ilmoitettava ajoneuvon rekisteritunnus sekä aika, jolta päivämaksu suoritetaan. Kuitti polttoainemaksun suorittamisesta on pidettävä ajon aikana ajoneuvossa mukana.

Etukäteen maksettuun polttoainemaksuun ei sovelleta 10 §:n säännöksiä. Etukäteen tapahtuvaa suoritusta pidetään 5 §:n 3 momentissa tarkoitettuna ilmoituksena polttoainemaksun aiheuttavan polttoaineen käyttöön ryhtymisestä.

12 §

Kuljetuksen jatkaminen

Ajoneuvo, jossa todetaan käytetyn polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta, saadaan polttoainemaksun määräämisperusteiden selvittämisen jälkeen kuljettaa samaa polttoainetta käyttäen lähimmälle valvovan viranomaisen määräämälle paikalle, jossa ajoneuvon polttoaine voidaan vaihtaa tai 11 §:n mukainen polttoainemaksu suorittaa.

Polttoainemaksu määrätään uudelleen, jos ajoneuvossa 1 momentissa tarkoitetun viranomaisen luvalla tapahtuneen kuljetuksen jälkeen käytetään polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta.

13 §

Ajoneuvon maastavientikielto

Ajoneuvoa, josta on kannettava polttoainemaksua, ei saa viedä maasta ennen kuin polttoainemaksu on maksettu. Ajoneuvohallintokeskus tai Ahvenanmaan lääninhallitus

voi kuitenkin sallia ajoneuvon maastaviennin, jos polttoainemaksun maksamisesta on asetettu hyväksyttävä vakuus.

14 §

Polttoainemaksun suorittaminen

Polttoainemaksu on suoritettava 30 päivän kuluessa maksumääräyksen antamisesta. Jos polttoainemaksua ei ole suoritettu määräajassa, maksuvelvolliselta peritään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädettyjen perusteiden mukaan laskettava viivekorko.

Polttoainemaksu on maksettava rahalaitokseen tai maksuja vastaanottavaan toimipisteeseen sen mukaan kuin veronkantolaissa tai sen nojalla säädetään. Polttoainemaksun maksamisen yhteydessä on ilmoitettava maksuliipun viitenumero.

Ajoneuvohallintokeskus voi lähettää eräänlyyneestä polttoainemaksusta maksuvelvolliselle maksumuistutuksen. Maksumuistutusta ei kuitenkaan lähetetä, jos sen lähettämättä jättämiseen on erityisiä syitä.

15 §

Viranomaiset

Polttoainemaksun maksuunpanee Ajoneuvohallintokeskus. Ahvenanmaan lääninhallitus huolehtii niistä Ajoneuvohallintokeskukselle säädettyistä tehtävistä, jotka koskevat ajoneuvoa, joka on rekisteröity tai jonka olisi pitänyt olla rekisteröity Ahvenanmaan maakunnassa. Ajoneuvohallintokeskus kuitenkin käsittelee myös Ahvenanmaan maakunnassa rekisteröityjä ajoneuvoja koskevat lain 30 §:ssä tarkoitetut polttoainemaksusta vapauttamista ja 31 §:ssä tarkoitetut polttoainemaksun huojentamista ja maksunlykkäystä koskevat asiat sekä Ahvenanmaan maakunnassa rekisteröityjä ajoneuvoja koskevat enakkoratkaisuasiat.

Polttoaineiden käyttöä valvovat poliisi-, rajavartio- ja tulliviranomaiset. Poliisi-, rajavartio- ja tulliviranomaisilla on oikeus suorittaa sellaisia polttonesteen ja ajoneuvojen

tarkastuksia, jotka ovat tarpeen ajoneuvossa käytettävän polttoaineen lajin selvittämiseksi.

Jos ajoneuvossa havaitaan käytettävän polttoainemaksun aiheuttavaa polttoainetta, valvovan viranomaisen tulee ilmoittaa siitä Ajoneuvohallintokeskukselle tai Ahvenanmaan lääninhallitukselle polttoainemaksun määräämistä varten.

16 §

Käyttökielto

Jos polttoainemaksua ei ole suoritettu 14 §:n 1 momentissa säädettyssä määräajassa, ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä (*käyttökielto*). Ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä siinäkään tapauksessa, että ajoneuvon omistus tai hallinta on siirretty muulle kuin maksuvelvolliselle. Polttoainemaksun määrännyt viranomainen voi pyytää poliisilta virka-apua ajoneuvon käytön estämiseksi. Ajoneuvon käyttö sallitaan, kun maksuvelvollinen tai muu kuin maksuvelvollinen on suorittanut polttoainemaksun.

Polttoainemaksun määrännyt viranomainen voi määräämillään ehdoilla hakemuksesta erityisestä syystä määräajaksi tai kokonaan peruuttaa käyttökiellon. Hakemuksen voi tehdä ajoneuvon omistaja tai haltija taikka se, jonka maksettavaksi polttoainemaksu on määrätty.

17 §

Ajoneuvon käytön estäminen ja hyväksyminen katsastuksessa

Jos ajoneuvo on 16 §:n 1 momentin nojalla käyttökiellossa, poliisi-, tull- ja rajavartioviranomaisen on estettävä ajoneuvon käyttäminen liikenteessä ottamalla pois rekisteröinnistä annettu todistus ja rekisterikilvet tai tarvittavilla muilla keinoin. Viranomaisen kirjallisella luvalla saa ajoneuvon kuitenkin kuljettua hänen määräämänsä paikkaan säilytettäväksi. Rekisteröinnistä annettu todistus ja rekisterikilvet on palautettava, kun eräänlyyneet polttoainemaksut on maksettu.

Katsastuksen suorittaja on määräaikaikatsastusta suorittaessaan velvollinen tarkastamaan, että ajoneuvo ei ole polttoainemaksun

laiminlyönnin vuoksi käyttökiellossa. Ajoneuvon katsotaan olevan käyttökiellossa, jos polttoainemaksun laiminlyönnistä on merkintä ajoneuvorekisterissä, jollei esitetä luotettavaa selvitystä maksun suorittamisesta tai 16 §:n 2 momentin nojalla tehtyä päätöstä käyttökiellon peruuttamisesta.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuna selvityksenä voidaan pitää rahalaitoksen antamaa tositetta polttoainemaksun suorittamisesta. Selvityksenä voidaan pitää myös yhdessä maksulipun kanssa esitettyä tiliotetta taikka yhdessä maksulipun kanssa esitettyä laskunmaksuautomaatilta tai muulta päätteeltä tulostettua tositetta.

18 §

Polttoainemaksua koskevien tietojen julkisuus ja tietojen antaminen

Polttoainemaksua koskevat tiedot ovat julkisia lukuun ottamatta polttoainemaksun huojennus- ja lykkäyshakemuksia sekä käyttökiellosta vapauttamista koskevia hakemusasiakirjoja niihin liittyvine asiakirjoinen. Polttoainemaksua ja maksuvelvollista koskevien tietojen luovuttamiseen sovelletaan lisäksi, mitä ajoneuvoliikennerekisteristä annetun lain 20 §:ssä säädetään.

Ajoneuvohallintokeskus voi antaa todistuksen siitä, ettei ajoneuvosta ole suorittamatta polttoainemaksua. Annetuista tiedoista peritään maksu valtion maksuperustelain (150/1992) mukaisesti.

19 §

Ennakkoratkaisu

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun polttoainemaksua koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkoratkaisu annetaan enintään kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi sille, jolle on tärkeää saada tieto lain soveltamisesta ajoneuvoonsa. Ennakkoratkaisun antamisesta peritään valtion maksuperustelain mukainen maksu.

Jos hakija vaatii, lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on noudatettava sitovana hakijan verotuksessa sinä aikana, jota ennak-

koratkaisu koskee. Muutoksenhausta ennakkoratkaisuun on voimassa, mitä 23 §:ssä säädetään. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua.

20 §

Polttoainemaksun oikaisu veronsaajan hyväksi

Jos maksuvelvolliselle on jäänyt maksuunpanematta polttoainemaksua tai polttoainemaksua on maksuunpantu liian vähän taikka maksua on palautettu aiheettomasti tai liikaa, polttoainemaksua voidaan oikaista viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jona polttoainemaksun maksuunpano on tehty tai olisi pitänyt tehdä tai jona päätös polttoainemaksun palauttamisesta on tehty.

Polttoainemaksun muuttamista koskevaa Ajoneuvohallintokeskuksen päätöstä saadaan 1 momentissa säädetyn määräajan estämättä oikaista 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut Ajoneuvohallintokeskuksen päätöksestä tiedon.

Maksuvelvollisella tai veroasiamiehellä on oikeus hakea Ajoneuvohallintokeskukselta oikaisua sen päätökseen 23 §:ssä säädettyssä ajassa.

21 §

Jälkimaksuunpano

Jos polttoainemaksua on 8 §:n 3 momentin mukaisessa maksuunpanossa toimittamatta jätetyn taikka puutteellisen tai tiedoiltaan väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan johdosta jäänyt kokonaan tai osaksi panematta maksuun tai polttoainemaksua on aiheettomasti palautettu, Ajoneuvohallintokeskus määrää maksuunpanematta jääneen tai palautetun polttoainemaksun suoritettavaksi.

Ennen jälkimaksuunpanon toimittamista on maksuvelvolliselle varattava tilaisuus vastineen antamiseen asiassa. Jälkimaksuunpano toimitetaan viimeistään viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jona polttoainemaksua on maksuunpantu.

22 §

Oikaisu maksuvelvollisen hyväksi

Jos polttoainemaksua on maksuunpantu liikaa, maksuvelvollinen voi 20 §:ssä säädettyssä ajassa pyytää Ajoneuvohallintokeskusta oikaisemaan maksuunpanon. Oikaisuvaatimus tulee tehdä kirjallisesti. Ajoneuvohallintokeskus voi myös oma-aloitteisesti oikaista maksuunpanoa maksuvelvollisen hyväksi.

23 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Veronkantoviranomaisen tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitusoikeus on verovelvollisella tai muulla asianomaisella sekä valtion puolesta Uudenmaan veroviraston veroasiamiehellä.

Verovelvollisen ja muun asianomaisen valitusaika on viisi vuotta sen vuoden päättymisestä, jona polttoainemaksun maksuunpano on tehty tai jona se olisi pitänyt tehdä tai jona päätös polttoainemaksun palauttamisesta on tehty, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaika ennakkoratkaisusta on kuitenkin 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajan valitusaika on kuusi kuukautta verotuspäätöksen tekemisestä ja 30 päivää ennakkoratkaisun tekemisestä. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa asianomaiselle veronkantoviranomaiselle.

Veronkantoviranomainen käsittelee asianomaisen tekemän valituksen oikaisuhausta. Jos valitusta ei hyväksytä kokonaisuudessaan, hyväksymättä jäänyt osa valituksesta siirretään Helsingin hallinto-oikeuden käsiteltäväksi.

24 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää

tää valitusluvan. Valitusoikeus on niillä, jotka voivat 23 §:n nojalla hakea muutosta maksuunpanoon.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:

1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle.

25 §

Muutoksenhaun johdosta maksettava korko

Jos polttoainemaksu on muutoksenhaun tai oikaisun johdosta kumottu tai polttoainemaksua on alennettu, asianomaiselle on maksettava takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa polttoainemaksun maksupäivästä takaisinmaksupäivään sen mukaan, kuin veronkantoasetuksen (903/1978) 11 §:ssä säädetään. Jos muutoksenhaun johdosta polttoainemaksua määrätään suoritettavaksi tai sen määrää korotetaan, Ajoneuvohallintokeskus perii polttoainemaksun ja sille veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa säädetyn viivekoron.

26 §

Valtion puhevallan käyttäminen

Valtion puolesta puhevaltaa muutoksenhakuja ja oikaisua koskevissa asioissa käyttää Uudenmaan veroviraston veroasiamies.

Veroasiamiestä kuullaan ja päätös annetaan

hänelle tiedoksi siten, että veroasiamiehelle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

27 §

Äänestys hallintotuomioistuimissa

Jos tämän lain nojalla tehtyä muutoksenhakua ratkaistaessa ilmaantuu eri mielipiteitä, tulee päätökseksi se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Äänen jakautuessa tasan päätökseksi tulee se mielipide, joka on maksuvelvolliselle edullisempi, tai jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

28 §

Täytäntöönpano

Verovelvollinen on velvollinen maksamaan määrätyn polttoainemaksun siitä huolimatta, että polttoainemaksuun haetaan muutosta.

29 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Joka osoittaa suorittaneensa erehdyksessä polttoainemaksua, on oikeutettu hakemukselta saamaan suorittamansa määrän takaisin Ajoneuvohallintokeskukselta. Erehdyksenä ei pidetä polttoainemaksun suorittamista siinä tarkoituksessa, ettei ajoneuvon käyttöä estetäisi tai olosuhteissa, joissa tätä tarkoitusta voidaan pitää ilmeisenä.

Jos kaksi tai useampi on suorittanut samasta ajoneuvosta polttoainemaksua, liikaa maksettu polttoainemaksu palautetaan hakemuksesta sille, joka ei ole maksuvelvollinen.

Maksettua traktorin päivämaksua ei palauteta aiheettomana suorituksena.

30 §

Polttoainemaksusta vapauttaminen

Ajoneuvohallintokeskuksella on oikeus

ajoneuvon suuren koon, harvojen käyttökerrojen tai muun vastaavan erityisen syyn vuoksi hakemuksesta määräämillään ehdoilla myöntää vapautus polttoainemaksun suorittamisesta. Vapautus voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että ajoneuvon käyttötehtävä on muualla kuin tavanomaisessa tieliikenteessä ja että ajoneuvo tässä tehtävässään ei ole merkittävässä määrin kilpailuasemassa dieselöljyä käyttävien tieliikenteeseen tarkoitettujen ajoneuvojen kanssa.

31 §

Polttoainemaksun huojentaminen ja maksunlykkäys

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta erityisistä syistä määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa polttoainemaksun ja viivekoron sekä lykkäyksen vuoksi suoritettavan koron maksamisesta. Valtiovarainministeriö voi ottaa periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta myöntää erityisistä syistä lykkäystä polttoainemaksun suorittamiselle valtiovarainministeriön määräämin ehdoin. Valtiovarainministeriö voi ottaa lykkäysasian ratkaistavakseen.

32 §

Rangaistussäännökset

Joka kuljettaa ajoneuvoa, josta on eräänä tynyttä polttoainemaksua suorittamatta, on tuomittava *polttoainemaksurikkomuksesta* sakkoon.

33 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004. Tällä lailla kumotaan polttoainemaksusta annettu laki (337/1993) siihen myöhemmin tehtyine muutoksineen.

Jos ajoneuvosta on maksettava tai on maksumatta ennen tämän lain voimaantuloa voimassa olleen polttoainemaksusta annetun lain mukaista polttoainemaksua, polttoaine-

maksuun sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä. Muutoksenhakuun ja huojennukseen, joka on tullut vireille 1 päivänä tammikuuta 2004 tai sen jälkeen, sovelletaan kuitenkin tämän lain säännöksiä.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1281

Ajoneuvoverolaki

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Lain soveltamisala

Suomessa rekisteröidystä tai Suomessa käytettävästä ajoneuvosta suoritetaan valtiolle ajoneuvoveroa ja ulkomailla rekisteröidyistä Suomessa tilapäisesti käytettävistä ajoneuvoista ajoneuvoverona kannettavaa kiinteää veroa ja kulutusveroa siten kuin tässä laissa säädetään.

2 §

Muiden lakien soveltaminen

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvoveron kanton sovelletaan soveltuvin osin, mitä veronkantolaissa (611/1978) tai sen nojalla säädetään, samoin kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995) sekä verojen ja maksujen perimisestä ulosottoin annetussa laissa (367/1961) säädetään.

HE 111/2003
VaVM 36/2003
EV 108/2003

Jollei tässä laissa toisin säädetä, ajoneuvojen luokitteluun ja suurimpaan sallittuun kokonaismassaan sekä ajoneuvojen rekisteröintivelvollisuuteen sovelletaan ajoneuvolakia (1090/2002) ja sen nojalla annettuja asetuksia sekä ajoneuvojen rekisteröinnistä annettua asetusta (1598/1995) ja tieliikennelain (267/1981) sekä sen nojalla säädettyjä perusteita. Ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai joiden olisi pitänyt olla rekisteröitynä Ahvenanmaan maakunnassa, sovelletaan vastaavasti, mitä Ahvenanmaan maakuntalain-säädännössä säädetään.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verotustietojen käyttöön ja luovutukseen sovelletaan soveltuvin osin, mitä ajoneuvoliikennerekisteristä annetussa laissa (541/2003) säädetään.

2 luku

Ajoneuvovero

3 §

Ajoneuvoveron rakenne

Ajoneuvoverolla tarkoitetaan perusveron

osuudesta tai käyttövoimaveron osuudesta taikka perusveron ja käyttövoimaveron yhteenlasketusta osuudesta koostuvaa veroa. Ajoneuvoveroa ovat myös muualla kuin Suomessa rekisteröidystä ajoneuvosta kannettavat kiinteä vero ja kulutusvero.

4 §

Veronalaiset ajoneuvot

Ajoneuvoveroa on suoritettava ajoneuvo-rekisteriin merkitystä luokkiin M ja N kuuluvista ajoneuvoista. Muualla kuin Suomessa rekisteröidyistä ajoneuvoista on suoritettava kiinteää veroa ja kulutusveroa siten kuin 38—44 §:ssä säädetään. Ajoneuvovero suoritetaan myös ajoneuvosta, jonka olisi tullut olla ajoneuvorekisteriin merkittynä.

Auton alustalle rakennettua työkonetta ei katsota 1 momentissa tarkoitetuksi ajoneuvoksi, jos se on N₂- tai N₃-luokan ajoneuvo, joka on varustettu erityisillä välineillä työn tekoa varten ja jos sitä ei ole tarkoitettu muun tavaran kuin työssä tarpeellisten työvälineiden ja tarvikkeiden kuljettamiseen.

Ajoneuvo, jota ei ole ajoneuvorekisterissä luokiteltu M-, N- tai muuhun ajoneuvoluokkaan, katsotaan verotuksessa kuuluvaksi tie-liikennelainsäädännön mukaiseen ajoneuvoluokkaan ajoneuvon laadun mukaan.

5 §

Verovelvollinen

Ajoneuvon rekisteriin merkitty omistaja tai rekisteriin merkitty haltija on velvollinen suorittamaan ajoneuvosta ajoneuvoveroa rekisteriin merkityltä omistus- tai haltijuusajaltaan. Jos rekisteriin on merkitty sekä omistaja että haltija, haltija on verovelvollinen. Jos verovelvollisia on enemmän kuin yksi, he ovat yhteisvastuussa veron suorittamisesta.

Jos liikenteessä käytetään rekisteröimätöntä ajoneuvoa tai rekisteriin merkitty tieto on virheellinen, verovelvollinen on se, jonka olisi tullut olla rekisterissä ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen mukaan omistajana. Jollei omistajaa voida osoittaa tai jos rekisteröimätöntä ajoneuvoa on käytetty omistajan tai haltijan suostumuksetta, vero-

velvollinen on se, jonka käytössä ajoneuvon on katsottava olleen.

Edellä 1 momentissa tarkoitettuna verovelvollisena pidetään myös ajoneuvon omistajaa, joka ei ole rekisteröitynyt, vaikka ajoneuvon edellinen omistaja on tehnyt ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 19 §:ssä tarkoitetun ilmoituksen. Jos ajoneuvon omistaja on laiminlyönyt rekisteröinnin ja ajoneuvon nimiinsä rekisteröinyt omistaja on ottanut vastatakseen verosta, verovelvollisuus määräytyy 6 §:n mukaisesti. Jos ajoneuvon nimiinsä rekisteröivä omistaja ei ota vastatakseen verosta, verovelvollisuus määräytyy 1 momentin mukaisesti.

Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero maksuunpannaan ajoneuvon rekisteriin ensimmäiseksi omistajaksi tai haltijaksi merkitylle henkilölle. Jos veroa ei saada perityksi ensimmäiseksi merkityltä verovelvolliselta tai jos maksuunpanon muutokseen on muu erityinen syy, vero maksuunpannaan muulle yhteisvastuulliselle verovelvolliselle.

Ajoneuvon rikoksella haltuunsa saanut henkilö on velvollinen suorittamaan veron ajalta, jolta ajoneuvon omistajalle tai haltijalle on myönnetty vapautus verosta 19 §:n 1 momentin 1 kohdan nojalla.

6 §

Verosta vastattavaksi ottaminen

Kun ajoneuvo luovutetaan, luovutuksensaaja voi ottaa vastatakseen verosta myös siltä ajalta, jonka ajoneuvo on ollut sellaisen henkilön omistuksessa, joka on laiminlyönyt ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 11 §:ssä säädetyn rekisteri-ilmoituksen omistusoikeuden siirtymisestä. Menettelystä ja veronkannosta verosta vastattavaksi otettaessa säädetään 16 §:ssä.

Jos luovutuksensaaja ottaa vastatakseen verosta 1 momentin mukaisesti ja suorittaa veron, luovuttaja vapautuu verovelvollisuudesta. Jos luovutuksensaaja ilmoittaa, ettei hän ota vastatakseen verosta, häntä ja ajoneuvon luovuttajaa pidetään verovelvollisena omistusajaltaan siten kuin 5 ja 8 §:ssä säädetään.

7 §

Verovelvollisuuden siirto

Verovelvollinen voi siirtää verovelvollisuuden sopimuksen perusteella toiselle henkilölle. Sopimus on tehtävä kirjallisesti Ajoneuvohallintokeskuksen vahvistamaa lomaketta käyttäen. Verovelvollisuuden vastaanottaja vastaa verosta niiden perusteiden mukaan, jotka koskevat alkuperäistä verovelvollista. Jos verovelvollisuuden siirto on ilmeisesti tehty veron maksun välttämiseksi, vero voidaan maksuunpanna siten kuin siirtoa ei olisi tehty.

Ajoneuvohallintokeskus voi hyväksyä määräämillään ehdoilla tai hylätä verovelvollisuuden siirtämisen. Jos verovelvollisuuden vastaanottaja ei suorita veroa säädetyllä tavalla, Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä verovelvollisuuden siirtäjän ja vastaanottajan vastaamaan verosta yhteisvastuullisesti.

8 §

Verovelvollisuuden alkaminen ja päättyminen

Verovelvollisuus alkaa:

- 1) sinä päivänä, kun ajoneuvo ensi- tai uudelleenrekisteröidään;
- 2) sitä seuraavasta päivästä, kun rekisteriin merkityn ajoneuvon omistaja- tai haltijatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;
- 3) sinä päivänä, kun verosta vapaa ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoskatsastetaan veronalaiseksi; tai
- 4) verovapautuksen edellytysten päättymispäivää seuraavasta päivästä lukien.

Jos verovelvollisuuden alkamisen ajankohdaksi 5 §:n 2 momentin tarkoittamissa tapauksissa ei voida selvittää, verovelvollisuus voidaan arvion perusteella vahvistaa alkavaksi enintään 12 kuukautta ennen sitä päivää, jona Ajoneuvohallintokeskus sai tiedon 5 §:n 2 kohdassa tarkoitetusta ajoneuvon käytöstä.

Verovelvollisuus päättyy sinä päivänä, kun:

- 1) ajoneuvo poistetaan rekisteristä;
- 2) ajoneuvon omistaja- tai haltijatieto muuttuu siten, että vero on maksuunpantava uudelle verovelvolliselle;

3) verollinen ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoskatsastetaan verovapaaksi; tai

4) verovapautuksen edellytykset alkavat.

Jos edellä 3 momentin 1 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa ajoneuvon kilpien palautuspäivä on aiempi kuin rekisteristäpoistopäivä, verokausi päättyy kilpien palautuspäivään.

Edellä 3 momentin 2 ja 4 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa verovelvollisuuden päättymisen edellytyksenä on, että verovelvollisuuden päättymisen perusteesta on tehty ajoneuvojen rekisteröinnistä annetussa asetuksessa tarkoitettu rekisteri-ilmoitus. Jos voidaan luotettavasti osoittaa, että verovelvollisuuden päättymisen peruste on syntynyt ilmoituksen tekoa aikaisemmasta ajankohdasta, verovelvollisuuden voidaan katsoa päättyneen tuona ajankohtana.

Ajoneuvon luovutuspäivän verosta vastaa luovuttaja, ja haltijana olemisen viimeisen päivän verosta haltija.

9 §

Ajoneuvoveron määrä

Ajoneuvoveron päivää kohden kannettava määrä on perusveron osuus lisätynä käyttövoimaveron osuudella. Veron määrä verokaudelle lasketaan kertomalla perus- ja käyttövoimaveron päiväkohtaisten määrien summa verokaudessa olevien päivien lukumäärällä.

Vero määrätään niiden tietojen perusteella, jotka on ilmoitettu tai olisi pitänyt ilmoittaa rekisteriä pitävälle viranomaiselle.

10 §

Perusvero

Perusveroa määrätään henkilö- ja pakettiautolle (M₁-, N₁-, M₁G- ja N₁G-luokka) sekä erikoisautolle, jonka suurin sallittu kokonaismassa on enintään 3 500 kilogrammaa.

Perusveron määrä päivää kohden on 26 senttiä ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön ennen tammikuun 1 päivää 1994, ja 35 senttiä ajoneuvosta, joka on otettu käyttöön mainittuna päivänä tai sen jälkeen.

11 §

Käyttövoimavero

Ajoneuville, jota käytetään muulla voimalla tai polttoaineella kuin moottoribensiinillä, määrätään käyttövoimaveroa. Käyttövoimaveron määrä päivää kohden on:

1) henkilöautosta (M_1 - ja M_1G -luokka) ja kaksikäyttöautosta (N_1 -luokka) sekä ajoneuvosta, joka siihen tehtyjen katsastamattomien muutosten johdosta vastaa käyttötarkoitukseltaan lähinnä henkilöautoa, 6,7 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta;

2) pakettiautosta (N_1 - ja N_1G -luokka), matkailuautosta (M_1 -luokka) ja huoltoautosta (M_1 -, N_1 -, N_2 -, N_3 -, M_1G -, N_1G -, N_2G - ja N_3G -luokka) 0,9 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta;

3) kuorma-autosta (N_2 -, N_3 -, N_2G - ja N_3G -luokka), jossa ei käytetä perävaunua, jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 1,0 senttiä 12 000 kilogramman kokonaismassaan saakka ja jokaiselta tämän massan ylittävältä kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 2,2 senttiä, jos ajoneuvossa on kaksi akselia. Vero on jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta 1,3 senttiä, jos ajoneuvossa on kolme akselia, 1,2 senttiä, jos ajoneuvossa on neljä akselia, ja 1,1 senttiä, jos ajoneuvossa on viisi akselia tai useampia;

4) kuorma-autosta (N_2 -, N_3 -, N_2G - ja N_3G -luokka), joka on varustettu ja jota käytetään puoliperävaunun vetoon, 3,1 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta, jos ajoneuvossa on kaksi akselia, 2,3 senttiä, jos akseleita on kolme, 2,0 senttiä, jos akseleita on neljä, ja 1,8 senttiä, jos ajoneuvossa on viisi akselia tai useampia;

5) kuorma-autosta (N_2 -, N_3 -, N_2G - ja N_3G -luokka), joka on varustettu ja jota käytetään varsinaisen tai keskiakseliperävaunun vetoon, 3,1 senttiä jokaiselta kokonaismassan alkavalta sadalta kilogrammalta, jos ajoneuvossa on kaksi akselia, 2,5 senttiä, jos akseleita on kolme, 2,3 senttiä, jos akseleita on neljä, ja 2,0 senttiä, jos ajoneuvossa on viisi akselia tai useampia.

Erikoisautona rekisterissä olevan ajoneuvon vero on sama kuin akseliluvultaan vas-

taavan M- tai N-luokan ajoneuvon vero. Erikoisauton ajoneuvoluokka määrätään tarkemmin niiden ajoneuvojen luokitukseltaan annettujen säännösten mukaan, joita sovellettaisiin, jos ajoneuvon rekisteriin merkittyä luokkaa tarkistettaisiin verokauden alkaessa.

Kuorma-autoa, joka on varustettu perävaunun vetoautoksi, katsotaan käytettävän perävaunun vetoon, jollei muuta ilmoiteta. Jos perävaunun vetoon varustettua kuorma-autoa ei käytetä perävaunun vetoon, ajoneuvon omistajan tai haltijan on ilmoitettava siitä kuorma-auton ensi- ja uudelleenrekisteröinnin yhteydessä tai ennen perävaunun käytön lopettamista. Vastaavasti etukäteen on tehtävä ilmoitus, jos kuorma-autoa, josta on tehty perävaunun käytön lopettamisilmoitus, ryhdytään käyttämään perävaunun vetoon. Ilmoitus tehdään vahvistettua lomaketta käyttäen rekisteröintiä suorittavassa katsastustoimipaikassa tai Ajoneuvohallintokeskukselle.

12 §

Verosta vapaat ajoneuvot

Ajoneuvoverosta ovat vapaat:

1) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 36 §:n 1 momentin c ja d kohdan mukaisesti C- tai CD-tunnuksella rekisteröity ajoneuvo;

2) Euroopan yhteisöjen Suomessa sijaitsevien toimielinten omistamat tai hallitsemat ajoneuvot tai muun kansainvälisen sopimuksen perusteella verosta vapaat ajoneuvot;

3) ajoneuvot, jotka on katsastettu ja rekisteröity ajoneuvolain 24 §:n mukaisesti museoajoneuvoksi;

4) pelastus- ja sairausautot;

5) linja-autot (M_2 - ja M_3 -luokka);

6) puolustusvoimien yksin omistamat ja hallitsemat sotilasajoneuvot, joita ei ole merkitty ajoneuvorekisteriin;

7) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 38 §:n mukaisesti vientirekisteröidyt ulkomaille vietävät ajoneuvot;

8) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 51 §:n mukaiset Suomessa tilapäisesti käytettävät ajoneuvot;

9) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 46 §:n mukaisesti ajoneuvot, joita käytetään koenumerokilvin näiden tilapäiseen käyttöön liittyvin rajoituksin;

10) ajoneuvojen rekisteröinnistä annetun asetuksen 48 §:n mukaisesti ajoneuvot, joiden käyttöön on annettu siirtolupa;

11) moottoriajoneuvot, joissa käytetään pääasiallisesti puu- tai turveperusteista polttoainetta; ja

12) henkilö- ja pakettiautot sekä erikoisautot, joista verovelvollisena on ja joita käyttää valtio tai sen laitos, lukuun ottamatta valtion liikelaitoksista annetussa laissa (1185/2002) tarkoitettun liikelaitoksen ajoneuvoja.

Käyttövoimaverosta ovat vapaat polttoainemaksusta annetun lain (1280/2003) 6 §:n 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettut metaanista koostuvaa polttoainetta käyttävät henkilö- ja pakettiautot.

3 luku

Ajoneuvoveron kanto

13 §

Verokausi

Jollei 14 §:n 3 momentista muuta johdu, ajoneuvovero kannetaan verokaudelta, jonka pituus on 12 kuukautta. Ajoneuvovero maksuunpannaan verovelvollisen omistus- tai haltijuusajalta päiväkohtaisena verona.

14 §

Verokauden alkaminen ja päättyminen

Verokausi alkaa:

1) päivästä, jona 8 §:ssä tarkoitettu verovelvollisuus alkaa;

2) edellisen verokauden päättymistä seuraavasta päivästä;

3) päivänä, jona rekisteriin ilmoitetaan ajoneuvon muutos veronalaiseksi ajoneuvoksi; tai

4) päivänä, jona ajoneuvo muutoskatsastetaan tai muutosrekisteröidään veronalaiseksi.

Luovutuksensaajan verokausi, silloin kun luovutuksensaaja ottaa vastattavakseen verosta 6 §:n mukaisesti, alkaa rekisteriin merkityn edellisen omistajan verokauden päättymispäivää seuraavasta päivästä.

Verokausi päättyy 1 tai 2 momentissa tarkoitettuna päivästä alkavan 12 kuukauden ajanjakson viimeisenä päivänä tai:

1) päivänä, jona 8 §:ssä tarkoitettu verovelvollisuus päättyy;

2) seuraavan verokauden alkamista edeltävänä päivänä;

3) päivänä, jona rekisteriin ilmoitetaan ajoneuvon muutos verovapaaksi ajoneuvoksi;

4) päivänä, jona ajoneuvo muutoskatsastetaan tai muutosrekisteröidään verovapaaksi; tai

5) päivänä, josta alkaen 35 §:ssä tarkoitettu oikeus vapautukseen vammaisuuden perusteella on voimassa.

15 §

Ajoneuvoveron maksuunpano

Ajoneuvovero maksuunpannaan viipymättä, kun verokausi on alkanut tai kun verotukseen vaikuttava ajoneuvon laadun muutos tai muu verotusta varten tarvittava tieto on merkitty rekisteriin tai on muutoin tullut Ajoneuvohallintokeskuksen tietoon. Maksuunpano toimitetaan verovelvollista kuulematta.

16 §

Veronkanto verosta vastattavaksi otettaessa

Jos ajoneuvon luovuttaja on laiminlyönyt rekisteri-ilmoituksen tekemisen ja 6 §:ssä tarkoitettua ajoneuvon luovuttajan veroa ei ole maksuunpantu luovuttajalle, vero kannetaan vastattavaksi otettavana verona ensiksi siltä luovutuksen saajalta, joka on rekisteröinyt ajoneuvon nimiinsä. Vastattavaksi otettavan veron määrään ei tällöin sovelleta 62 §:n säännöksiä pienimmästä perittävästä määrästä. Maksuunpano toimitetaan kuulematta ajoneuvon luovutuksen saajaa. Jos luovutuksen saaja ilmoittaa Ajoneuvohallintokeskukselle, ettei hän ota vastatakseen verosta, maksuunpano peruutetaan. Vero kannetaan tämän jälkeen luovuttajalta ja luovutuksen saajalta heidän omistusaikansa mukaan.

Jos 1 momentissa tarkoitettua veroa ei ole suoritettu viimeistään eräpäivänä, Ajoneuvohallintokeskus voi maksuunpanna veron ajo-

neuvon luovuttajalle. Luovutuksen saaja voi kuitenkin maksuunpanon jälkeen Ajoneuvohallintokeskukselle tehtävällä ilmoituksella ottaa vastattavakseen verosta.

17 §

Ajoneuvoveron kanto veroperusteen muuttuessa

Jos edellä 10 §:ssä tarkoitettun perusveron tai 11 §:ssä tarkoitettun käyttövoimaveron määrää muutetaan siten, että ajoneuvosta olisi kannettava jäljellä olevalta verokaudelta enemmän tai vähemmän veroa kuin on maksuunpantu, uusien veroperusteiden mukainen määrä voidaan kantaa tai palauttaa ajoneuvoa koskevan seuraavan maksuunpanon yhteydessä taikka vähentää palautuksesta tai lisätä palautukseen, joka verovelvolliselle olisi suoritettava.

Jos veron muuttunutta osaa ei voida kantaa muun maksuunpanon yhteydessä tai palautuksen vähennyksenä, se kannetaan tai palautetaan erikseen.

18 §

Veron maksaminen erissä ja maksutapalisä

Verovelvollisen ennen kunkin verokauden ensimmäistä eräpäivää tekemästä pyynnöstä Ajoneuvohallintokeskus voi jakaa maksuunpantavan veron määrän maksettavaksi kahdessa tai neljässä erässä. Tällöin erien määriin lisätään maksutapalisää 5 euroa erää kohden. Maksutapaa noudatetaan, kunnes verovelvollinen pyytää maksutavan muutosta. Pyyntö on tehtävä ennen verokauden alkua.

Jos rekisteriin merkitty uusi verovelvollinen verovelvollisuutensa alkaessa maksaa verolipussa olevan erin jaetun veron osan, hänen katsotaan tehneen 1 momentissa tarkoitettun pyynnön.

Maksuunpanon oikaisussa, jälkiverotuksessa tai muutoksenhakuun annetun päätöksen johdosta maksuunpantava vero kannetaan yhdessä erässä.

19 §

Veronkanto eräissä tapauksissa

Ajoneuvoveroa ei tarvitse suorittaa siltä ajalta, jona ajoneuvo on:

- 1) ilmoitettu poliisille anastetuksi;
- 2) takavarikoitu tai otettu muutoin poliisin tai autoverosta huolehtivan viranomaisen haltuun;
- 3) ulosmitattu ulosottoviranomaisen haltuun;
- 4) otettu romuajoneuvona kunnan haltuun; tai
- 5) osoitettu tuhoutuneeksi tai romutetuksi.

Edellä 1 momentissa tarkoitetuissa tapauksissa veron maksuunpanoa oikaistaan. Oikaisu tehdään hakemuksetta, jos oikaisun peruste on Ajoneuvohallintokeskuksen tiedossa. Maksettua veroa palautetaan verovelvolliselle siten kuin 32 §:ssä säädetään.

Jos ajoneuvo otetaan uudelleen käyttöön, vero maksuunpannaan 1 momentissa tarkoitettun perusteen päättymispäivästä alkaen. Jos verokausi ei ole vielä päättynyt, vero kannetaan verokauden jäljellä olevalta ajalta.

20 §

Ajoneuvon rekisteritietojen muuttuminen verokauden aikana

Jos ajoneuvo muutosrekisteröidään tai muutoskatsastetaan verokauden aikana siten, että suoritettavan ajoneuvoveron määrä muuttuu, ajoneuvoveroa maksuunpannaan lisää muutoksen tapahtumispäivästä alkaen tai liikaa maksettua veroa palautetaan muutoksen tapahtumispäivää seuraavasta päivästä alkaen.

21 §

Verolipun ja muun ilmoituksen tai päätöksen lähettäminen

Ajoneuvohallintokeskus lähettää verolipun, muun ilmoituksen tai päätöksen ajoneuvorekisteriin ilmoitetulla osoitteella tai Ajoneuvohallintokeskukselle kirjallisesti ilmoitetulla ajoneuvoveron laskutusosoitteella. Jollei muuta näytetä, asiakirjan tiedoksiannon kat-

sotaan tapahtuneen seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun Ajoneuvohallintokeskus on antanut asiakirjan postin tai muun vastaavista tehtävistä huolehtivan sopimuskumppanin kuljetettavaksi.

Jos verovelvollinen ei ole saanut verolippua, hänen on pyydettävä sitä Ajoneuvohallintokeskukselta siten, että veron voi suorittaa eräpäivänä.

Jos on syytä olettaa, että vastaanottajan osoite voi olla virheellinen, asiakirja voidaan lähettää todisteellisena tiedoksiäntona.

22 §

Verolipun tiedot

Verotuksen toimittamisessa käytettyjen tietojen ja veron suorittamiseksi tarpeellisten tietojen lisäksi verolippuun voidaan merkitä tiedot samasta ajoneuvosta aikaisemmin suoritamatta olevista ajoneuvoveroista, niille laskettavista viivästysseuraamuksista sekä siitä, kenelle vero on näiltä ajoilta maksuunpantu. Verolippuun merkitään myös verovelvollisen edeltävältä verokaudelta kannettavaksi tai palautettavaksi siirrettyjen verojen määrä.

Verolippuun ei sovelleta hallintolain (434/2003) 44 ja 45 §:n säännöksiä.

23 §

Eräpäivät

Veron eräpäivä on 42 päivän kuluttua verokauden alkamisesta tai verotuspäätöksen tekemisestä sen mukaan, kumpi niistä on myöhäisempi ajankohta. Lain 18 §:n 3 momentin mukaisen maksuunpanon eräpäiväksi Ajoneuvohallintokeskus voi määrätä muunkin päivän.

Useammassa kuin yhdessä erässä maksettava vero eräännyy maksettavaksi kolmen tai kuuden kuukauden välein veron ensimmäisen erän eräpäivästä lukien siten kuin verolippuun on merkitty.

24 §

Ajoneuvoveron suorittaminen

Vero on maksettava rahalaitokseen tai

maksuja vastaanottavaan toimipisteeseen sen mukaan kuin veronkantolaissa tai sen nojalla säädetään. Veron maksun yhteydessä on ilmoitettava verolipun viitenumero.

Jos ajoneuvoveroa ei makseta 23 §:ssä säädettyssä määräajassa, verovelvolliselta peritään veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa (1556/1995) säädettyjen perusteiden mukaan laskettava viivekorke.

25 §

Maksumuistutus

Ajoneuvohallintokeskus voi lähettää eräännyneestä verosta verovelvolliselle maksumuistutuksen. Maksumuistutusta ei kuitenkaan lähetetä, jos sen lähettämättä jättämiseen on erityisiä syitä.

26 §

Veronkannon jaksottaminen

Ajoneuvohallintokeskus voi hyväksyä jaksoverotettavaksi verovelvollisen, jonka arvioidaan vastaavan keskimäärin päivittäin 12 kuukauden aikana vähintään 50 ajoneuvon verosta. Jaksoverotettavaksi voidaan erityisistä syistä hyväksyä myös tätä pienemmästä verotettavien ajoneuvojen määrästä vastaava verovelvollinen.

Jaksoverotukseen hyväksytyille verovelvolliselle toimitetaan verolippujen kooste verotusjakson päättymisen jälkeen niistä ajoneuvoista, joista jaksoverotettava on ollut verovelvollinen jakson aikana. Vero kannetaan jakson aikana rekisterissä olleista ajoneuvoista päiväkohtaisesti.

Ajoneuvohallintokeskus voi tehdä asettamallaan ehdoilla sopimuksen jaksoverotettavan kanssa:

- 1) verolipun sisältämistä tiedoista;
- 2) veron eräpäivästä;
- 3) verotusjakson pituudesta;
- 4) verosaatavaa turvaavasta vakuudesta;
- 5) maksuunpantavan veron minimimäärästä; sekä
- 6) muista jaksoverottamisen toimittamiseksi tarpeellisista asioista.

Jos jaksoverotettava ei noudata sopimuk-

sen ehtoja tai jos sopimuksen edellytykset muutoin lakkaavat, Ajoneuvohallintokeskus voi purkaa sopimuksen verovelvollista kuulematta. Sopimuksen purkamisen jälkeen ajoneuvovero maksuunpannaan ajoneuvokohtaisesti siten kuin tässä laissa säädetään.

4 luku

Veron palauttaminen

27 §

Veron palauttamisen edellytykset

Veroa palautetaan, jos verokauden aikana:

- 1) ajoneuvo poistetaan rekisteristä tai kiinnitetyn ajoneuvon rekisterikilvet palautetaan;
- 2) rekisteriin merkitään uusi verovelvollinen;
- 3) ajoneuvorekisteriin merkityt tiedot muuttuvat siten, että ajoneuvosta tulee verovapaa tai veron määrä alenee; tai
- 4) verovelvollinen vapautetaan veron makselvällisyydestä.

28 §

Palautuksen määrä

Suoritettua veroa palautetaan 27 §:ssä tarkoitettujen palautusperusteiden syntymistä seuraavasta päivästä alkaen. Palautuksen määrä lasketaan päiväkohtaisesti 10 ja 11 §:n mukaisesti. Lain 27 §:ssä tarkoitettulle palautukselle ei makseta korkoa.

29 §

Palautukseen oikeutettu

Palautus maksetaan verovelvolliselle. Palautus voidaan verovelvollisen kirjallisella suostumuksella maksaa muulle kuin verovelvolliselle.

Yhteisvastuullisista verovelvollisista vero palautetaan sille, jolle vero oli maksuunpantu.

30 §

Aiheettoman suorituksen palauttaminen

Joka osoittaa suorittaneensa erehdyksessä ajoneuvoveroa, on oikeutettu hakemaan suorittamansa määrän takaisin Ajoneuvohallintokeskukselta. Erehdyksenä ei pidetä veron suorittamista siinä tarkoituksessa, ettei ajoneuvon käyttöä estettäisi, tai olosuhteissa, joissa tätä tarkoitusta voidaan pitää ilmeisenä.

Jos kaksi tai useampi on suorittanut samasta ajoneuvosta ajoneuvoveroa, liikaa maksettu vero palautetaan hakemuksesta sille, joka ei ole verovelvollinen.

31 §

Veronpalautuksen siirto

Jos Ajoneuvohallintokeskuksella on verovelvolliselle sekä palautettavaa että maksuunpantavaa veroa, Ajoneuvohallintokeskus siirtää verovelvollista kuulematta palautuksen veron suoritukseksi. Siirto voidaan tehdä, vaikka vero, jonka suoritukseksi palautus siirretään, ei ole erääntynyt. Jos maksuunpantua veroa ei ole, palautus siirretään odotamaan seuraavaa maksuunpanoa.

Siirrettyyn veronpalautukseen sovelletaan, mitä 32 §:ssä säädetään.

Palautettavan määrän siirrosta ja käyttämisestä veron suoritukseksi ilmoitetaan verovelvolliselle seuraavaksi lähetettävässä verolipussa.

32 §

Palautuksen maksaminen

Veronpalautus maksetaan hakemuksesta palautuksen saajan ilmoittamalle pankkitilille tai maksuosoituksena, jollei palautusta ole käytetty 31 tai 33 §:n mukaisesti.

Jos palautusta ei ole haettu viimeistään 12 kuukauden kuluessa palautusperusteiden syntymisestä, veronpalautus maksetaan ilman eri hakemusta, jos maksajana on ollut verovelvollinen. Jos muu kuin verovelvollinen on maksanut palautettavana olevan veron, maksajan tulee hakea veronpalautusta Ajoneuvohallintokeskukselta kirjallisesti.

33 §

Kuittaus

Jos veronkantolaisissa säädetty edellytykset kuittaukseen ovat olemassa ja kuittausta voidaan pitää tarkoituksenmukaisena, kuittaus voidaan toimittaa Ajoneuvohallintokeskuksen ja muun viranomaisen kannettavana olevien verojen kesken. Kuittausmenettelyssä sovelletaan veronkantolain säännöksiä.

34 §

Yhdistettyjen kuljetusten tuki

Kuorma-autosta suoritettua ajoneuvoveroa palautetaan 50 euroa jokaiselta kansainvälisen kuljetuksen osana olevalta Suomessa tapahtuneelta kuorma-auton rautatiekuljetukselta, jonka alku- ja päätepisteiden välimatka on suoraan mitattuna vähintään 100 kilometriä. Palautukseen sovelletaan, mitä eräistä kansainvälisistä yhdistetyistä kuljetuksista annettussa laissa (440/2000) säädetään.

5 luku

Vammaiselle myönnettävä vapautus

35 §

Vapautus vammaisuuden perusteella

Perusverosta myönnetään vapautus:

1) henkilölle, jolle on myönnetty tieliikennelain 28 b §:ssä tarkoitettu vammaisen pysäköintilupa;

2) henkilölle, joka kuljettaa vammaista, jolle on myönnetty 1 kohdassa mainittu lupa; tai

3) henkilölle, jolle on myönnetty autoveron palautus autoverolain (1482/1994) 51 §:n perusteella tai saman lain 50 §:ssä tarkoitettu vapautus oman tai perheenjäsenen sairauden, vian tai vamman aiheuttaman haitan vuoksi.

Vapautus voidaan myöntää saman henkilön vammaisuuden perusteella vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan ja verovelvollinen voi saada vammaisvapautuksen vain yhdestä ajoneuvosta kerrallaan.

36 §

Menettely vapautusta haettaessa

Vapautusta vammaisuuden perusteella haetaan Ajoneuvohallintokeskukselta kirjallisesti.

Hakemuksessa on käytävä ilmi verovelvollisen sekä vammaisen henkilön nimi, osoite ja henkilötunnus sekä ajoneuvon rekisteritunnus samoin kuin hakemuksen perustelut. Hakemukseen on liitettävä jäljennös mahdollisesta autoveronpalautuspäätöksestä tai pysäköintiluvasta. Jäljennökset voidaan vaatia liitettäväksi oikeaksi todistettuina tai asiakirjat esitettäväksi alkuperäisinä.

Vapautus voidaan myöntää hakemuksetta, jos vapautuksen peruste on Ajoneuvohallintokeskuksen tiedossa.

37 §

Vapautuksen voimassaoloaika

Vapautus on voimassa niin kauan, kun verovapauden edellytyksissä ei tapahdu muutoksia.

6 luku

Muut kuin Suomessa rekisteröidyt ajoneuvot

38 §

Kiinteä vero ja kulutusvero

Ulkomaalla rekisteröidystä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuodusta ajoneuvosta, jossa käytetään polttoaineena muuta ainetta kuin moottoribensiiniä, sekä kuorma-auton perävaunusta on suoritettava ajoneuvoverona kiinteää veroa jokaiselta vuorokaudelta, jona ajoneuvoa Suomessa käytetään. Ajoneuvoa katsotaan käytetyn Suomessa siitä vuorokaudesta alkaen, kun se on saapunut Suomen alueelle, sen vuorokauden loppuun, jona se on poistunut Suomen alueelta. Sen lisäksi peritään kulutusveroa Suomessa ajatun matkan perusteella.

39 §

Velvollisuus suorittaa kiinteää veroa ja kulutusveroa

Velvollinen suorittamaan 38 §:ssä tarkoitettua veroa on ajoneuvon omistaja tai haltija. Jos veroa ei voida kantaa ajoneuvon omistajalta tai haltijalta, vero voidaan maksuunpanna sille, jonka toimesta tai toimeksiantonosta ajoneuvoa Suomessa käytetään.

40 §

Kiinteän veron määrä

Kiinteää veroa peritään seuraavasti:

Kiinteä vero	Euroa vuorokaudelta
Pakettiauto	13,00
Linja-auto	15,00
Kuorma-auto	25,00
Kuorma-auton perävaunu	15,00

41 §

Kulutusveron määrä

Kulutusveroa suoritetaan Suomessa ajetun matkan perusteella tulo- ja lähtöpäivät mukaan luettuina jokaiselta kalenterivuorokaudelta seuraavasti:

Kulutusvero	Euroa/km	Euroa vuorokaudelta, vähintään
Pakettiauto	0,10	33,00
Linja-auto	0,15	60,00
Kuorma-auto	0,60	225,00
Kuorma-auton perävaunu	0,20	85,00

Kuorma-auton perävaunusta peritään kulutusveroa saman pituisen matkan perusteella kuin vetoautosta, jollei matkasta muuta näytetä.

42 §

Veron maksuunpano

Kiinteä vero ja kulutusvero maksuunpan-

naan ja kannetaan etukäteen ajoneuvoa maahan tuotaessa. Jos maasta vietäessä ajoneuvolla todetaan ajetun Suomessa pidemmän tai lyhyemmän matkan taikka käytetyn pidemmän tai lyhyemmän ajan kuin mitä veroa perittäessä on edellytetty, verotusta oikaisutaan. Jos oikaisun vuoksi veroa peritään lisää, voidaan lisää perittävän veron määrää korottaa enintään 50 eurolla.

43 §

Eräiden ulkomailla rekisteröityjen ajoneuvojen vapauttaminen ajoneuvoverosta

Vastavuoroisuuteen perustuen myönnetään vapautus tai alennus 38 §:ssä tarkoitettun veron suorittamisesta ulkomailla rekisteröidyistä Suomeen tilapäistä käyttöä varten tuoduista ajoneuvoista seuraavasti:

1) vapautetaan kiinteästä verosta ja kulutusverosta Armeniassa, Azerbaizanissa, Georgiassa, Iranissa, Kazakstanissa, Kirgisiassa, Latviassa, Liettuaassa, Moldovassa, Slovakian tasavallassa, Tadzikistanissa, Tunisiassa, Tšekin tasavallassa, Turkmenistanissa, Ukrainassa, Uzbekistanissa tai Virossa rekisteröidyt ajoneuvot, Libyassa rekisteröidyt kuorma-autot ja kuorma-auton perävaunut sekä Turkissa rekisteröidyt linja-autot ja sellaiset kuorma-autot, jotka ovat Suomen ja Turkin välisessä liikenteessä;

2) vapautetaan kiinteästä verosta Sveitsissä ja Venäjän federaatiossa rekisteröidyt ajoneuvot;

3) vapautetaan kulutusverosta Bosnia ja Herzegovinassa, Kroatiaassa, Norjassa tai Sloveniassa rekisteröidyt ajoneuvot; sekä

4) alennetaan kulutusvero Sveitsissä rekisteröidyistä ajoneuvoista siten, että vero alennetaan pakettiautosta 0,03 euroon kilometriltä, linja-autosta ja kuorma-autosta 0,05 euroon kilometriltä ja kuorma-auton perävaunusta 0,02 euroon kilometriltä.

Sveitsissä rekisteröityyn ajoneuvoon ei sovelleta kulutusveron vähimmäismääriä koskevia säännöksiä. Sveitsissä rekisteröity ajoneuvo, jolla Suomessa ajettu matka on enintään 50 kilometriä, on vapaa kulutusverosta.

44 §

Kiinteästä ja kulutusverosta vapaat ajoneuvot

Kiinteästä verosta on vapaa ulkomaalla rekisteröity moottoriajoneuvo, jonka rekisteröintimaa on liittynyt 14 päivänä syyskuuta 1956 annetulla asetuksella (495/1956) voimaansaatettuun yleissopimukseen yksityiskäyttöisten kansainvälisessä liikenteessä olevien maantiekulkuneuvojen verottamisesta tai 10 päivänä helmikuuta 1967 annetulla asetuksella (104/1967) voimaansaatettuun yleissopimukseen kansainvälisessä matkustajakuljetuksessa käytettävien ajoneuvojen verottamisesta taikka 10 päivänä helmikuuta 1967 annetulla asetuksella (106/1967) voimaansaatettuun yleissopimukseen kansainvälisessä tavarakuljetuksessa käytettävien ajoneuvojen verottamisesta ja jota Suomessa tilapäisesti käytetään asianomaisen sopimuksen ehdoin ja sen rajoissa. Edellä 38 §:ssä säädetyistä veroista on vapaa vieraan valtion kanssa tehdyn sopimuksen nojalla vastavuoroisuuden ehdoin vieraassa maassa rekisteröity, Suomessa tilapäisesti käytettävä paketti-, kuorma- ja linja-auto sekä kuorma-auton perävaunu. Verovapaus myönnetään yhtä pitkäksi ajaksi kuin Suomessa rekisteröidylle ajoneuvolle on vieraassa valtiossa myönnetty vastaava etu, kuitenkin enintään yhden vuoden ajaksi maa-hantuonnista.

Euroopan unionin jäsenvaltiossa rekisteröity ajoneuvo on vapaa kiinteästä verosta ja kulutusverosta.

Venäjällä rekisteröidyt ajoneuvot ovat vapaat kulutusverosta.

7 luku

Veronkorotus, veronoikaisu veronsaajan hyväksi ja jälkiverotus

45 §

Veronkorotus

Milloin verovelvollinen on laiminlyönyt omistusoikeuden siirtymistä koskevan rekisteri-ilmoituksen ja rekisteriin ei ole merkitty uutta omistajaa, korotetaan veroa seuraavasti:

1) jos verovelvollinen ei ensimmäisen verokauden maksuunpanon yhteydessä annetun kehotuksen jälkeen täytä ilmoitusvelvollisuuttaan, maksuunpannaan seuraavan verokauden vero enintään 50 prosentilla korotettuna; ja

2) jos verovelvollinen toisen verokauden maksuunpanon yhteydessä annetun kehotuksen jälkeen ei täytä edelleenkaan ilmoitusvelvollisuuttaan, maksuunpannaan seuraavilta verokausilta vero enintään 100 prosentilla korotettuna.

Jälkiverotuksena maksuunpantavaa veroa voidaan korottaa enintään kolminkertaiseksi, jos verovelvollisen menettelyä veron välttämiseksi voidaan pitää törkeänä.

46 §

Veronoikaisu veronsaajan hyväksi

Jos verovelvolliselle on jäänyt maksuunpanematta vero tai veroa on maksuunpantu liian vähän taikka veroa on aiheettomasti palautettu verovelvolliselle tai hän on saanut liikaa veroa takaisin, verotusta voidaan oikaista viiden vuoden kuluessa sen verokauden päättymisestä, jona veron maksuunpano on tehty tai jona veron maksuunpano olisi ollut määrättävä tai jona veron palautuspäätös on tehty.

Verotuksen muuttumista koskevaa Ajoneuvohallintokeskuksen päätöstä saadaan 1 momentissa säädetyin määräajan estämättä oikaista 60 päivän kuluessa päivästä, jona muutoksenhakuun oikeutettu on saanut Ajoneuvohallintokeskuksen päätöksestä tiedon.

47 §

Jälkiverotus

Jos ajoneuvo on toimittamatta jätetyn taikka puutteellisen tai tiedoiltaan väärän ilmoituksen tai muun tiedon tai asiakirjan johdosta jäänyt kokonaan tai osaksi verottamatta tai veroa on aiheettomasti palautettu, Ajoneuvohallintokeskus määrää maksuunpanematta jääneen tai palautetun veron suoritettavaksi.

Jos veron määrä tulee laskettavaksi ajoneuvolle, joka ei ole rekisterissä, arvioidaan veron määrä sen mukaiseksi, mikä tiedossa

olevien seikkojen perusteella vastaisi todennäköisesti vastaavanlaisesta rekisteröidystä ajoneuvosta suoritettavan veron määrää. Vero voidaan määrätä aina vähintään niiden tietojen mukaisena, jotka ajoneuvosta on kirjattu sen ollessa viimeksi rekisterissä.

Ennen jälkiverotuksen toimittamista on verovelvolliselle varattava tilaisuus vastineen antamiseen asiassa. Jälkiverotus tulee toimittaa viimeistään kahden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jonka aikana jälkiverotuksen perusteena oleva seikka on tullut veroviranomaisen tietoon. Jälkiverotus toimitetaan kuitenkin viimeistään viiden vuoden kuluessa sen vuoden päättymisestä, jolta vero olisi ollut maksuunpantava.

8 luku

Ennakkoratkaisu, oikaisu ja muutoksenhaku

48 §

Ennakkoratkaisu

Ajoneuvohallintokeskus voi hakemuksesta antaa ennakkoratkaisun ajoneuvoveroä koskevien säännösten soveltamisesta. Ennakkoratkaisu annetaan enintään kahden vuoden pituiseksi ajanjaksoksi sille, jolle on tärkeää saada tieto lain soveltamisesta ajoneuvoonsa. Ennakkoratkaisun antamisesta peritään valtion maksuperustelain (150/1992) mukainen maksu.

Jos hakija vaatii, lainvoiman saanutta ennakkoratkaisua on noudatettava sitovana hakijan verotuksessa sinä aikana, jota ennakkoratkaisu koskee. Muutoksenhausta ennakkoratkaisuun on voimassa, mitä 50 §:ssä säädetään. Muutosta ei kuitenkaan saa hakea päätökseen, jolla on päätetty olla antamatta ennakkoratkaisua.

49 §

Oikaisu verovelvollisen hyväksi

Jos veroa on maksuunpantu liikaa, asianomainen voi 46 §:ssä säädettyssä ajassa pyytää Ajoneuvohallintokeskusta oikaisemaan vero-

tuksen. Oikaisuvaatimus tulee tehdä kirjallisesti. Ajoneuvohallintokeskus voi oikaista verotusta verovelvollisen hyväksi myös omaloitteisesti.

50 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Veronkantoviranomaisen tämän lain nojalla tekemään päätökseen haetaan muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Valitusoikeus on verovelvollisella tai muulla asianomaisella sekä valtion puolesta Uudenmaan veroviraston veroasiamiehellä ja 38 §:ssä tarkoitettua kiinteää tai kulutusveroa koskevissa asioissa Tullihallituksen tulliasiamiehellä.

Verovelvollisen ja muun asianomaisen valitusaika on viisi vuotta sen verokauden päättymisestä, jona veron maksuunpano on tehty tai jona maksuunpano olisi ollut määrättävä tai jona veron palautuspäätös on tehty, kuitenkin aina vähintään 60 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Valitusaika ennakkoratkaisusta on kuitenkin 30 päivää päätöksen tiedoksisaannista. Veronsaajan valitusaika on kuusi kuukautta verotuspäätöksen tekemisestä ja 30 päivää ennakkoratkaisun tekemisestä. Muutosta on haettava kirjallisesti, ja valituskirjelmä on toimitettava valitusajassa asianomaiselle veronkantoviranomaiselle.

Veronkantoviranomainen käsittelee asianomaisen tekemän valituksen oikaisuhaemuksena. Jos valitusta ei hyväksytä kokonaisuudessaan, hyväksymättä jäänyt osa valituksesta siirretään Helsingin hallinto-oikeuden käsiteltäväksi.

51 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Valitusoikeus on niillä, jotka voivat 50 §:n nojalla hakea muutosta verotukseen.

Valitusluvan myöntämisen perusteet ovat:
1) lain soveltamisen kannalta muissa samanlaisissa tapauksissa tai oikeuskäytännön

yhtenäisyyden vuoksi on tärkeää saattaa asia korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi;

2) asian saattamiseen korkeimman hallinto-oikeuden ratkaistavaksi on erityistä aihetta asiassa tapahtuneen ilmeisen virheen vuoksi; tai

3) valitusluvan myöntämiseen on painava taloudellinen tai muu syy.

Valituslupa voidaan myöntää myös siten, että se koskee vain osaa muutoksenhaun kohteena olevasta hallinto-oikeuden päätöksestä.

Valitus on tehtävä 60 päivän kuluessa hallinto-oikeuden päätöksen tiedoksisaannista. Valituskirjelmä, johon on sisällytettävä valituslupahakemus, on toimitettava valitusajassa korkeimmalle hallinto-oikeudelle tai Helsingin hallinto-oikeudelle.

52 §

Muutoksenhaun johdosta maksettava korko

Jos vero on muutoksenhaun tai oikaisun johdosta kumottu taikka veroa on alennettu, asianomaiselle on maksettava takaisin liikaa suoritettu määrä sekä sille vuotuista korkoa veron maksupäivästä takaisinmaksupäivään sen mukaan kuin veronkantoasetuksen (903/1978) 11 §:ssä säädetään.

Korkoa ei kuitenkaan makseta oikaisun perusteella, jos veron palautus johtuu siitä, että verovelvollinen on jättänyt ilmoittamatta verovelvollisuuden päättymiseen tai 19 §:ssä tarkoitettuun veronkannon keskeyttämiseen liittyvän tai muun vastaavan tiedossaan olleen verovelvollisuuteen tai ajoneuvon veronalaisuuteen liittyvän seikan.

Jos muutoksenhaun johdosta veroa määrätään suoritettavaksi tai veron määrää korotetaan, Ajoneuvohallintokeskus perii veron ja sille veronlisäyksestä ja viivekorosta annettussa laissa säädetyn viivekoron.

53 §

Valtion puhevallan käyttäminen

Valtion puolesta puhevaltaa muutoksenhaun ja oikaisua koskevista asioista käyttää Uudenmaan veroviraston veroasiamies. Edellä 38 §:ssä tarkoitettua kiinteää tai kulutus-

veroa koskevista asioista valtion puhevaltaa käyttää Tullihallituksen tulliasiamies.

Veroasiamiestä tai tulliasiamiestä kuullaan ja päätös annetaan hänelle tiedoksi siten, että asiamiehelle varataan tilaisuus tutustua päätökseen ja sen perusteena oleviin asiakirjoihin.

54 §

Äänestäminen hallintotuomioistuimissa

Jos tämän lain nojalla tehtyä muutoksenhakua ratkaistaessa ilmaantuu eri mielipiteitä, tulee päätökseksi se mielipide, jota useimpien on katsottava kannattaneen. Äänen jakautuessa tasan päätökseksi tulee se mielipide, joka on verovelvolliselle edullisempi, tai jollei tätä perustetta voida soveltaa, se mielipide, jota puheenjohtaja on kannattanut.

55 §

Täytäntöönpano

Muutoksenhausta huolimatta verovelvollinen ja muu verosta vastuussa oleva henkilö on velvollinen maksamaan erääntyneen veron.

9 luku

Viranomaiset ja valvonta

56 §

Viranomaiset

Ajoneuvoveron veronkantoviranomaisena toimii Ajoneuvohallintokeskus, kuitenkin siten, että kiinteän veron ja kulutusveron veronkantoviranomaisena toimii tullilaitos. Ahvenanmaan maakunnassa veronkantoviranomaisena on Ahvenanmaan lääninhallitus, johon sovelletaan, mitä tässä laissa säädetään Ajoneuvohallintokeskuksesta.

Ajoneuvohallintokeskus, tullilaitos ja Ahvenanmaan maakunnassa rekisteröityjen ajoneuvojen osalta Ahvenanmaan lääninhallitus toimittavat veron maksuunpanon ja huolehtivat veron perimisestä ja muista verotukseen liittyvistä toimenpiteistä sekä käsittelevät ajo-

neuvoverotusta koskevat hakemus- ja muut asiat. Ajoneuvohallintokeskus käsittelee kuitenkin myös Ahvenanmaan lääninhallituksen kantamia veroja koskevat lykkäys- ja huojennusasiat.

57 §

Valvonta

Ajoneuvoverotuksen valvonta kuuluu Ajoneuvohallintokeskukselle sekä poliisi-, rajavartio- ja tulliviranomaisille. Laissa tai asetuksessa määrätyn viranomaisen on valvottava, ettei liikenteessä käytetä tai maasta viedä sellaista ajoneuvoveron alaista ajoneuvoa, josta on eräännytynyt veroa suorittamatta. Ajoneuvohallintokeskus voi antaa muille viranomaisille ohjeita valvonnan suorittamiseksi.

58 §

Käyttökielto

Jollei veroa tai sen eräännytynyt osaa ole suoritettu määräajassa, ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä (*käyttökielto*). Ajoneuvoa ei saa käyttää liikenteessä siinäkin tapauksessa, että ajoneuvon omistus tai hallinta on siirretty muulle kuin verovelvolliselle. Valvovan viranomaisen on otettava käyttökiellossa olevan ajoneuvon rekisterikilvet ja rekisterioite haltuunsa. Poliisi-, tulli- tai rajavartiolaitoksen kirjallisella luvalla saa ajoneuvon kuitenkin kuljettaa hänen määräämänsä paikkaan säilytettäväksi.

Ajoneuvohallintokeskus voi erityisen painavista syistä kokonaan tai määräajaksi peruuttaa käyttökiellon tai määrätä, ettei ajoneuvoon sovelleta käyttökieltoa. Ajoneuvon käyttö voidaan sallia ainoastaan, jos:

1) tuomioistuin on päättänyt aloittaa maksun suorittamatta jättäjää koskevan saneerausmenettelyn tai velkajärjestelyn; tai

2) voidaan katsoa, ettei ajoneuvon omistaja tai haltija tiennyt eikä ole voinutkaan tietää suorittamatta olevasta verosta ja ajoneuvon käytön estämisestä voidaan pitää olosuhteet huomioon ottaen kohtuuttomana.

Jos ajoneuvoja koskevassa rekisterissä on ollut ajoneuvon ostajan käytettävissä tieto

veronmaksun laiminlyönnistä, ajoneuvon käyttökieltoa ei ilman erityistä syytä peruuteta.

Jaksoverotusajalta maksamatta oleva veronsuoritus ei aiheuta ajoneuvon seuraavalle omistajalle käyttökieltoa.

Kun ajoneuvosta on 5 §:n 5 momentin nojalla maksuunpantu ajoneuvoveroa ajoneuvon anastaneelle henkilölle, ajoneuvon omistajalle tai haltijalle ei aiheudu käyttökieltoa maksamattoman veron johdosta.

59 §

Ajoneuvon katsastaminen

Ajoneuvolain mukaista määräaikaikatsastusta suorittaessaan katsastuksen suorittajan on tarkastettava, että ajoneuvovero on asianmukaisesti suoritettu. Jos eräännytynyt ajoneuvoveroa on suorittamatta, ajoneuvoa ei hyväksytä määräaikaikatsastuksessa.

Jos tietojärjestelmässä ei ole merkintää veron suorittamisesta eikä muuta näyttöä veron suorittamisesta esitetä, ajoneuvon katsastus keskeytetään, kunnes vero viivekorokoineen on kokonaan suoritettu. Valvovat viranomaiset voivat estää ajoneuvon käytön sinä aikana, jona ajoneuvon katsastus on keskeytettynä.

Edellä 2 momentissa tarkoitettuna näyttönä voidaan pitää rahalaitoksen antamaa tositetta veron suorittamisesta, samoin kuin yhdessä verolipun kanssa tiliotetta taikka yhdessä verolipun kanssa laskunmaksuautomaatilta tai muulta päätteeltä tulostettua tositetta.

Jos Ajoneuvohallintokeskus on tehnyt 58 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöksen käyttökiellon peruuttamisesta, ajoneuvo voidaan päätöksen voimassaoloaikana katsastaa, vaikka veroa on suorittamatta.

60 §

Veronkierto

Jos jollekin olosuhteelle tai toimenpiteelle on annettu sellainen oikeudellinen muoto, joka ei vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta, on verotusta toimitettaessa menettävä niin kuin asiassa olisi käytetty oikeaa muotoa.

Jos on ilmeistä, että verotusta toimitettaessa olisi meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, verotusta toimitettaessa on huolellisesti tutkittava kaikki ne seikat, jotka voivat vaikuttaa asian arvostelemiseen, sekä annettava verovelvolliselle tilaisuus esittää selvitys havaituista seikoista. Jollei verovelvollinen tällöin esitä selvitystä siitä, että olosuhteelle tai toimenpiteelle annettu oikeudellinen muoto vastaa asian varsinaista luonnetta tai tarkoitusta taikka ettei toimenpiteeseen ole ryhdytty ilmeisesti siinä tarkoituksessa, että suoritettavasta verosta vapauttaisiin, verotusta toimitettaessa on meneteltävä 1 momentissa tarkoitettulla tavalla.

61 §

Veronhuojennus

Ajoneuvohallintokeskus voi erityisestä syystä hakemuksesta määräämillään ehdoilla kokonaan tai osittain vapauttaa tai myöntää lykkäyksen suoritettun tai suoritettavan ajoneuvoveron ja sille laskettavan koron suorittamisesta. Ajoneuvohallintokeskus tai valtiovarainministeriö on oikeutettu saamaan muilta veroviranomaisilta tarvittavat tiedot huojennusasian ratkaisemiseksi. Tullihallitus ratkaisee edellä 38 §:ssä tarkoitettua kiinteää ja kulutusveroa koskevat vapautus- tai lykkäyshakemukset. Veronmaksun lykkäys myönnetään valtiovarainministeriön määräämillä ehdoilla.

Valtiovarainministeriö voi ottaa 1 momentissa tarkoitettun periaatteellisesti tärkeän asian ratkaistavakseen.

10 luku

Erityisiä säännöksiä

62 §

Pienin perittävä, maksuunpantava ja palautettava määrä

Maksuunpantavan ajoneuvoveron vähimmäismäärä verokaudelta on 17 euroa. Veroa palautetaan, jos palautettava määrä on viisi

euroa tai sen yli. Alle viiden euron palautus voidaan siirtää seuraavan maksuunpanon hyvytykseksi.

Pienin perittävä veron määrä on 10 euroa. Tämän määrän alittava saatava tai yhteenlaskettujen saatavien määrä peritään ainoastaan erityisestä syystä, jollaisena voidaan pitää saman verovelvollisen lukuisia tai tahallisia virhesuorituksia.

63 §

Ajoneuvoveroa koskevien tietojen julkisuus ja tietojen antaminen

Ajoneuvoveroa koskevat tiedot ovat julkisia lukuun ottamatta verovelvollisen terveydentilaa koskevia asiakirjoja sekä veronhuojennus- ja lykkäyshakemuksia sekä käyttökiellosta vapauttamista koskevia hakemusasiakirjoja niihin liittyvine asiakirjoineen. Ajoneuvoveroa sekä verovelvollista koskevien tietojen luovuttamiseen sovelletaan lisäksi, mitä ajoneuvoliikennerekisterilain 20 §:ssä säädetään.

Ajoneuvohallintokeskus voi antaa todistuksen siitä, ettei ajoneuvosta ole suorittamatta ajoneuvoveroa. Annetuista tiedoista peritään maksu valtion maksuperustelain mukaisesti.

64 §

Tiedonsiirtokorvaus ja rahalaitoksen viivästyskorko

Rahalaitokselle maksettavaan tiedonsiirtokorvaukseen ja rahalaitoksen velvollisuuteen suorittaa viivästyskorkoa verovarojen siirron tai tilityksen viivästymisen johdosta sovelletaan, mitä Ajoneuvohallintokeskus ja asianomaiset rahalaitokset siitä sopivat.

65 §

Sähköinen allekirjoitus

Verotusjärjestelmästä annettava asiakirja voidaan allekirjoittaa koneellisesti. Tästä on oltava maininta asiakirjassa.

66 §

Rangaistussäännökset

Rangaistuksesta ajoneuvoveron lainvastaisesta välttämisestä ja sen yrittämisestä säädetään rikoslain (39/1889) 29 luvun 1—3 §:ssä.

Joka kuljettaa ajoneuvoa, josta on eräännytynyt ajoneuvoveroa suorittamatta, on tuomittava *ajoneuvoverorikkomuksesta* sakkoon. Samoin on tuomittava ajoneuvon omistaja tai haltija, joka on luovuttanut tällaisen ajoneuvon toisen kuljettavaksi.

67 §

Kiinteän ja kulutusveron kantaminen eräissä tapauksissa

Kun eduskunnalle on annettu esitys 40 tai 41 §:ssä tarkoitetun veron määrän tai näitä veroja koskevien 43 tai 44 §:ssä tarkoitettujen vapautusten taikka veron alennusten muuttamisesta, valtioneuvoston asetuksella voidaan määrätä, että vero kannetaan esityksen mukaisena esityksen antamisesta lukien. Jos eduskunta ei hyväksy esitystä, liikaa kannettu vero palautetaan.

68 §

Siirtymäsäännös

Ensimmäinen verokausi vuonna 2004 alkaa kaikilla verotettavilla ajoneuvoilla 1 päivänä tammikuuta 2004. Vuoden 2004 verokausi päättyy vastaavana kalenteripäivänä, jona ajoneuvo on viimeksi luovutettu, tai sitä edeltävänä vastaavana päivänä, jolloin ajoneuvo on ensi- tai uudelleenrekisteröity. Jos vastaavaa päivää ei ole siinä kuussa, jona verokausi päättyisi, pidetään sen kuukauden viimeistä päivää verokauden päättymispäivänä. Jos näin määräytyvä verokausi päättyisi ennen 31 päivää maaliskuuta 2004, verokauden päätyminen siirtyy vuodella eteenpäin. Vero maksuunpannaan kaikista ajoneuvoista yhdellä kertaa 1 päivänä tammikuuta 2004

alkavalta verokaudelta toimitettavassa verotuksessa.

Verovelvollisen ennen veron eräpäivää tekemästä pyynnöstä Ajoneuvohallintokeskus voi jakaa maksuunpantavan veron määrän maksettavaksi kahdessa, kolmessa tai neljässä erässä riippuen 1 päivänä tammikuuta 2004 alkavan verokauden pituudesta. Alle 6 kuukauden pituiselta verokaudelta vero maksetaan yhdessä erässä. Yli 6 kuukauden mutta alle 9 kuukauden pituiselta verokaudelta voidaan vero maksaa kahdessa erässä. Yli 9 kuukauden mutta alle 12 kuukauden pituisen verokauden vero voidaan jakaa maksettavaksi kahdessa tai kolmessa erässä ja yli 12 kuukauden pituisen verokauden vero voidaan maksaa kahdessa tai neljässä erässä. Siirtymäkauden aikana ei sovelleta 18 §:n säännöksiä veron maksamisesta erissä.

Lain 23 §:n säännöksistä poiketen Ajoneuvohallintokeskus määrää siirtymäajan ensimmäisen veroerän eräpäivistä.

69 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Tällä lailla kumotaan ajoneuvoverosta annettu laki (1111/1996) ja moottoriajoneuvoverosta annettu laki (722/1966) niihin myöhemmin tehtyine muutoksineen. Tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita lakeja ja niiden nojalla annettuja säännöksiä sovelletaan kuitenkin laeissa tarkoitettuihin veroihin, jotka kohdistuvat aikaan ennen 1 päivää tammikuuta 2004. Lain voimaantulon jälkeen vireille tulleeseen muutoksenhakuun, veronhuojennukseen ja veronlykkäykseen sovelletaan tämän lain säännöksiä.

Ajalta ennen 1 päivää tammikuuta 2004 koskevan lisäveron huojentamiseen ja lykkäykseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Moottoriajoneuvoverosta annetun lain 13 §:n 2 momentin säännöksiä ei sovelleta 1 päivää tammikuuta 2002 ja sen jälkeistä aikaa koskeviin veronpalautuksiin.

Ajoneuvohallintokeskus voi ryhtyä ennen

4392

N:o 1281

tämän lain voimaantuloa sen täytäntöönpanon ja verotusta avustavia tehtäviä koskevien edellyttämiin toimenpiteisiin jaksoverotusta sopimusten tekemiseksi.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Leena Luhtanen*

N:o 1282

L a k i**rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 3 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi laeissa 1242/1988, 1106/1994, 1550/1995, 1120/1996 ja 1384/1997, uusi 7 momentti ja lakiin uusi 3 a—3 f §, seuraavasti:

3 §

Lähdeveroa ei ole suoritettava Euroopan unionin neuvoston säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta antaman direktiivin (2003/48/EY) soveltamisalaan kuuluvasta korosta, joka maksetaan Euroopan unionin jäsenvaltiossa asuvalle, direktiivin 2 artiklassa tarkoitetulle tosiasialliselle edunsaajalle.

3 a §

Jäljempänä 3 b—3 e §:ssä:

1) korolla tarkoitetaan tuloa velkasaatavista, riippumatta siitä, onko niiden vakuutena kiinnitys ja liittykö niihin oikeus osuuteen velallisen voitosta, ja erityisesti arvopapereiden tuottoa ja joukkovelkakirjojen tai obligaatioiden tuottoa mukaan lukien tällaisiin arvopapereihin, joukkovelkakirjoihin tai obligatioihin liittyvät emissiovoitot ja palkkiot; maksun viivästymisen johdosta maksettavia sakkomaksuja ei pidetä korkoina;

2) rojaltilla tarkoitetaan maksuja, jotka saadaan vastikkeeksi kirjallisen, taiteellisen tai tieteellisen teoksen, mukaan lukien elokuvien ja tietokoneohjelmien, tekijänoikeuden, patentin, tavaramerkin, mallin, suunnitelman, salaisen kaavan tai menetelmän käytöstä tai käyttöoikeudesta taikka teollis-, kaupallis- tai tieteellisluonteisesta kokemus-

peräisestä tiedosta; myös maksut teollisten, kaupallisten tai tieteellisten laitteiden käytöstä tai käyttöoikeudesta katsotaan rojalteiksi.

3 b §

Lähdeveroa tai lopullisessa verotuksessa kannettavaa veroa ei ole suoritettava korosta ja rojaltista edellyttäen, että:

1) koron ja rojaltin tosiasiallinen edunsaaja on toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta oleva yhtiö tai jostakin jäsenvaltiosta olevan yhtiön toisessa jäsenvaltiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka; ja

2) yhtiö, joka on koron tai rojaltin maksaja tai jonka kiinteän toimipaikan katsotaan olevan maksaja, on etuyhteydessä yhtiöön, joka on kyseisen koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja tai jonka kiinteän toimipaikan katsotaan olevan kyseisen koron tai rojaltin tosiasiallinen edunsaaja.

3 c §

Edellä 3 b §:ssä mainitulla toisesta Euroopan unionin jäsenvaltiosta olevalla yhtiöllä tarkoitetaan Euroopan unionin neuvoston eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden väliin korko- ja rojalTIMaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä antaman direktiivin (2003/49/EY) liitteessä mainittua yhtiötä, jota koskee, ilman oikeutta

verovapauteen, direktiivin 3 artiklan a kohdan iii alakohdassa tarkoitettu vero ja jonka kotipaikka kyseessä olevan jäsenvaltion verolainsäädännön mukaan on tässä jäsenvaltiossa ja jonka verotuksellisen kotipaikan ei katsota tämän jäsenvaltion kolmannen valtion kanssa kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tekemän sopimuksen mukaan olevan yhteisön ulkopuolella.

3 d §

Kahden edellä 3 b §:ssä mainitun yhtiön katsotaan olevan keskenään etuyhteydessä, jos toinen yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia toisen yhtiön pääomasta, tai kolmas yhtiö omistaa välittömästi vähintään 25 prosenttia kummankin yhtiön pääomasta.

Omistus voi koskea vain yhtiöitä, joiden kotipaikka on yhteisön alueella.

3 e §

Edellä 3 b §:ssä mainitulla kiinteällä toimipaikalla tarkoitetaan jäsenvaltiossa sijaitsevaa kiinteää liikepaikkaa, josta toisesta jäsenvaltiossa olevan yhtiön liiketoimintaa osaksi tai kokonaan harjoitetaan.

Kiinteää toimipaikkaa pidetään koron tai rojaltin tosiasiallisena edunsaajana:

1) jos se velkasaatava, oikeus tai tiedon käyttö, josta korko- tai rojaltimaksut syntyvät, tosiasiaa liittyy kyseiseen kiinteään toimipaikkaan; ja

2) jos korko- tai rojaltimaksut kiinteälle toimipaikalle ovat 3 c §:ssä mainitun direk-

tiivin 1 artiklan 5 b kohdassa tarkoitettujen tai mainittujen verojen alaista tuloa siinä jäsenvaltiossa, jossa kiinteä toimipaikka sijaitsee, tai sellaisen veron alaista tuloa, joka on samanlainen tai olennaisesti samanluonteinen ja jota kannetaan tämän direktiivin voimaantulopäivän jälkeen tällä hetkellä suoritettavien verojen lisäksi tai niiden asemesta.

Jos jäsenvaltiosta olevan yhtiön kiinteän toimipaikan katsotaan olevan koron tai rojaltin maksaja tai tosiasiallinen edunsaaja, sellaiseksi ei katsota mitään muuta kyseisen yhtiön osaa 3 b §:ää sovellettaessa.

Lain 3 b §:ää ei sovelleta, jos korot tai rojaltit maksaa jäsenvaltiosta olevan yhtiön kolmannessa valtiossa sijaitseva kiinteä toimipaikka tai ne maksetaan sille ja jos yhtiön liiketoimintaa kokonaan tai osittain harjoitetaan tämän kiinteän toimipaikan kautta.

3 f §

Edellä 3 b §:ssä tarkoitettu lähdevero tai lopullinen vero on palautettava vuoden kuluessa sen jälkeen, kun hakemus ja asiaa koskevat kohtuudella vaadittavissa olevat vahvistustiedot on saatu. Mikäli veroa ei ole palautettu tämän ajan kuluessa, saajayhtiöllä tai kiinteällä toimipaikalla on oikeus saada palautetulle verolle verotusmenettelystä annetun lain 40 §:ssä tarkoitettun yhteisökoron suuruista korkoa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Tasavallan Presidentti

TARJA HALONEN

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1283

L a k i**kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta annetun lain muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään kansainvälisen kaksinkertaisen verotuksen poistamisesta 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1552/1995) 3 §:ään uusi 5 momentti, 4 §:ään uusi 4 momentti ja 5 §:ään uusi 2 momentti seuraavasti:

3 §

Ulkomaisen veron hyvitys

— — — — —
 Euroopan unionin jäsenvaltiosta olevan yhtiön tai jäsenvaltiossa sijaitsevan toisesta jäsenvaltiosta olevan yhtiön kiinteän toimipaikan suorittaman korko- tai rojalTIMaksun katsotaan olevan lähtöisin kyseisestä jäsenvaltiosta. Hyvitystä myönnettäessä on otettava huomioon eri jäsenvaltioissa sijaitsevien lähiyhtiöiden välisiin korko- ja rojalTIMaksuihin sovellettavasta yhteisestä verotusjärjestelmästä annetun Euroopan unionin neuvoston direktiivin (2003/49/EY) 6 artiklan 2 ja 3 kohdan säännökset.

4 §

Hyvityksen enimmäismäärä

— — — — —
 Sen estämättä, mitä 1 momentissa sääde-

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

tään, voi hyvitys säästöjen tuottamien korkotulojen verotuksesta annetun Euroopan unionin direktiivin (2003/48/EY) soveltamisalaan kuuluvien korkojen osalta olla suurempi kuin Suomessa suoritettavien verojen määrä.

5 §

Käyttämätön ulkomaisen veron hyvitys

— — — — —
 Edellä 4 §:n 4 momentissa tarkoitettujen korkojen osalta Suomessa samasta tulosta suoritettavien verojen ylittävä osuus hyvityksestä voidaan vähentää samana verovuonna muusta tulosta määrättävästä valtion verosta. Se määrä, jota ei voida vähentää, palautetaan verovelvolliselle.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Lakia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2005.

Tasavallan Presidentti**TARJA HALONEN**Ministeri *Jan-Erik Enestam*

N:o 1284

Maa- ja metsätalousministeriön asetus**maatalouden sekä porotalouden ja luontaiselinkeinoalouden investointeja ja nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamista koskevien tukien hakuajan päättämisestä**

Annettu Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeriön päätöksen mukaisesti säädetään 12 päivänä maaliskuuta 1999 annetun maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 64 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 44/2000, ja 21 päivänä tammikuuta 2000 annetun porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 64 §:n 3 momentin nojalla:

1 §

Maaseutuelinkeinojen rahoituslain (329/1999) 10 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun investointituen ja 2 kohdassa tarkoitetun nuorten viljelijöiden aloitustuen sekä 21 §:n mukaisten maanostolainojen ja 22 §:n mukaisen asuntorahoitusta koskevan tuen haku aika päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.

2 §

Porotalouden ja luontaiselinkeinojen rahoituslain (45/2000) 18 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun investointituen ja 2 kohdassa tarkoitetun nuorten viljelijöiden aloitustuen sekä 12 §:n mukaisen maanoston tuen ja 13 §:n mukaisten asuntorahoituksen valtionlainojen haku aika päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.

3 §

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 2003.

Helsingissä 22 päivänä joulukuuta 2003

Maa- ja metsätalousministeri *Juha Korkeaoja*

Tällä asetuksella kumotaan broileri- ja kalkkunataloutta koskevien investointitukien hakuajan päättämisestä 12 päivänä joulukuuta 2001 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1224/2001), sikaloiden rakentamista ja puutarhatalouden isoja investointeja koskevien investointitukien hakuajan päättämisestä 4 päivänä joulukuuta 2002 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (1001/2002), sikaloiden rakentamista ja puutarhatalouden isoja investointeja koskevien investointitukien hakuajan päättämisestä 10 päivänä huhtikuuta 2003 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (301/2003) ja eräiden maatalouden investointeja koskevien investointitukien hakuajan päättämisestä 4 päivänä joulukuuta 2003 annettu maa- ja metsätalousministeriön asetus (996/2003).

Ylitarkastaja Esko Leinonen

N:o 1285

Valtiovarainministeriön asetus eräiden verojen lykkäyksen ehtoista

Annettu Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Valtiovarainministeriön päätöksen mukaisesti säädetään verotusmenettelystä 18 päivänä joulukuuta 1995 annetun lain (1558/1995) 90 §:n, sellaisena kuin se on laissa 505/1998,
30 päivänä joulukuuta 1993 annetun arvonlisäverolain (1501/1993) 211 §:n 1 momentin,
20 päivänä joulukuuta 1996 annetun ennakkoperintälain (1118/1996) 57 §:n,
20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/1992) 37 §:n, sellaisena kuin se on laissa 1560/1995,
29 päivänä marraskuuta 1996 annetun varainsiirtoverolain (931/1996) 52 §:n 3 momentin, rajoitetusti verovelvollisen tulon ja varallisuuden verottamisesta 11 päivänä elokuuta 1978 annetun lain (627/1978) 22 §:n, sellaisena kuin se on laissa 1563/1995,
4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 38 §:n, sellaisena kuin se on laissa 1576/1995,
työnantajan sosiaaliturvamaksusta 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun lain (366/1963) 14 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 543/1985,
12 päivänä heinäkuuta 1940 annetun perintö- ja lahjaverolain (378/1940) 53 §:n 3 momentin, sellaisena kuin se on laissa 507/1998,
26 päivänä kesäkuuta 1992 annetun arpajaisverolain (552/1992) 18 §:n 3 momentin, eräistä vakuutusmaksuista suoritettavasta verosta 20 päivänä joulukuuta 1966 annetun lain (664/1966) 7 §:n, sellaisena kuin se on laissa 543/1996,
29 päivänä joulukuuta 1994 annetun valmisteverotuslain (1469/1994) 50 §:n 2 momentin,
29 päivänä joulukuuta 1994 annetun autoverolain (1482/1994) 50 §:n 3 momentin,
30 päivänä joulukuuta 2003 annetun ajoneuvoverolain (1281/2003) 61 §:n ja polttoainemaksusta 30 päivänä joulukuuta 2003 annetun lain (1280/2003) 31 §:n 2 momentin nojalla:

1 §

Tätä asetusta sovelletaan myönnettäessä lykkäystä verojen, maksujen tai vastaavalaisten suoritusten maksamiselle sen mukaan kuin erikseen säädetään.

2 §

Lykkäys myönnetään ehdolla, että lykätyn määrän suorittamisesta annetaan hyväksyttävä vakuus. Lykkäys voidaan kuitenkin myöntää vakuutta vaatimatta maksettavan määrän vähäisyyden, lykkäysajan lyhyiden tai muun erityisen syyn vuoksi.

Veroviraston kannettavina oleville veroille ja maksuille myönnetään vakuutta vaatimatta lykkäystä ainoastaan ehdolla, että lykkäys ei estä veronkuittausta lykätyn määrän sekä sille mahdollisesti perittävän koron suoritukseksi.

3 §

Verolle, maksulle tai vastaavanlaiselle suoritukselle, jonka maksamiselle on myönnetty lykkäystä, peritään lykkäysajalta korkoa, joka lasketaan siten kuin veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain (1556/1995) 4 §:ssä viivekorosta säädetään. Erityisen painavista kohtuussyistä lykkäys voidaan kuitenkin myöntää ilman korkoa.

4 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2004.

Asetusta sovelletaan lykkäykseen, joka myönnetään asetuksen voimaantulopäivänä tai sen jälkeen, kuitenkin niin, että lykkäyskorko lasketaan asetuksen voimaantuloa edeltävältä ajalta tuolloin voimassa olleessa päätöksessä määrättyllä tavalla.

N:o 1285

Lykkäyskorko lasketaan tämän asetuksen mukaisesti myös ennen asetuksen voimaantuloa myönnetylle lykkäykselle asetuksen voimaantulopäivästä lukien.

Tämän päätöksen ehtoja sovelletaan myös lykkäykseen, joka myönnetään päätöksen voimaantulopäivänä tai sen jälkeen ja johon muutoin soveltuvat aikaisemmin voimassa

olleet sellaiset säännökset, joilla valtiovarainministeriölle on annettu valtuus määrätä lykkäyksen ehdoista.

Tällä asetuksella kumotaan eräiden verojen lykkäyksen ehdoista 11 päivänä joulukuuta 1997 annettu valtiovarainministeriön päätös (1130/1997).

Helsingissä 30 päivänä joulukuuta 2003

Ministeri *Jan-Erik Enestam*

Ylitarkastaja Panu Pykönen